

Vergaderjaar 2005–2006

29 708

Regels met betrekking tot de financiële markten en het toezicht daarop (Wet op het financieel toezicht)

Nr. 28

VIJFDE NADER VERSLAG

Vastgesteld 27 januari 2006

De vaste commissie voor Financiën¹ belast met het voorbereidend onderzoek van bovenstaand wetsvoorstel, heeft de eer over de vierde nota van wijziging als volgt nader verslag uit te brengen van haar bevindingen. De vragen en opmerkingen in dit verslag richten zich met name op de nieuwe delen Gedragstoezicht, te weten deel 4 (financiële ondernemingen) en deel 5 (financiële markten).

Onder het voorbehoud dat de regering de vragen en opmerkingen in dit verslag afdoende zal beantwoorden, acht de commissie hiermee de openbare behandeling van het voorstel van wet voldoende voorbereid.

Inhoudsopgave

Blz.

• Inleiding	2
• Structuur	2
• Definities	3
• Delegatiegrondslagen/bevoegdheden	4
• Verhouding Wft met voorlooptrajecten en richtlijnen	6
• Implementatie Wet financiële dienstverlening en Besluit financiële dienstverlening	7
• Wet melding zeggenschap en kapitaalbelang in effecten-uitgevende instellingen	8
• Wet toezicht effectenverkeer	8
• MiFID-richtlijn	9
• Administratieve lasten	0
• Afspraken over kredieten	10
• Verplichting beroepsaansprakelijkheidsverzekering	11
• Toezicht infrastructuur	11
• Toezicht op clearinginstellingen	11
• Solvabiliteit	11
• Het beleggerscompensatiestelsel en het depositogarantstelsel	11
• Commentaar	11
• Artikelsgewijs	12

¹ Samenstelling:

Leden: Van der Vlies (SGP), Crone (PvdA), Bakker (D66), Hofstra (VVD), De Haan (CDA), Bussemaker (PvdA), Vendrik (GL), Halsema (GL), Kant (SP), Blok (VVD), Ten Hoopen (CDA), ondervoorzitter, Smits (PvdA), De Pater-van der Meer (CDA), Van As (LPF), Tichelaar (PvdA), voorzitter, Koopmans (CDA), Van Vroonhoven-Kok (CDA), Varela (LPF), De Nerée tot Babberich (CDA), Koomen (CDA), Fierens (PvdA), Aptroot (VVD), Smeets (PvdA), Heemskerk (PvdA), Dezentjé Hamming-Blumink (VVD), Van Egerschot (VVD) en Irrgang (SP).

Plv. leden: Rouvoet (CU), Koenders (PvdA), Dittrich (D66), Balemans (VVD), Kortenhorst (CDA), Vacature (PvdA), Duyvendak (GL), van Gent (GL), Vacature (algemeen), De Krom (VVD), Atsma (CDA), Dijsselbloem (PvdA), Omtzigt (CDA), Eerdmans (LPF), Noorman-den Uyl (PvdA), Mosterd (CDA), De Vries (CDA), Hermans (LPF), Mastwijk (CDA), Rambocus (CDA), Stuurman (PvdA), Luchtenveld (VVD), Blom (PvdA), Douma (PvdA), De Vries (VVD), Van Beek (VVD) en Gerkens (SP).

INLEIDING

Met belangstelling hebben de leden van de fractie van het CDA kennisgenomen van de delen 4 en 5 van het wetsvoorstel Regels met betrekking tot de financiële markten en het toezicht daarop (hierna: Wft). De regering heeft ervoor gekozen om het gedragstoezicht te splitsen in een onderdeel financiële ondernemingen en een onderdeel financiële markten. Deze leden kunnen dit onderscheid ondersteunen. Naar aanleiding van de invoeging van een nieuw deel, deel 1A het onderdeel markttoegang, zijn ook de overige delen aangepast.

Een logisch gevolg van een dergelijke wijziging, menen de leden van de fractie van het CDA. Deze leden hebben ten aanzien van de delen 4 en 5 nog enkele opmerkingen en vragen.

De leden van de PvdA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel. Zij hebben nog enkele vragen en opmerkingen. Kan de regering reageren op de stelling van de gecombineerde commissie dat diverse inhoudelijke wijzigingen zijn aangebracht zijn, zonder dat hieraan aandacht is besteed in de memorie van toelichting? Deelt de regering de mening dat geen wijzigingen zouden moeten worden aangebracht in bestaande formuleringen zonder dat daar in de wetsgeschiedenis aandacht aan is besteed? Zou de regering, indien sprake is van inhoudelijke wijzigingen, hier alsnog aandacht aan willen besteden?

De leden van de VVD-fractie heeft met belangstelling kennisgenomen van wetsvoorstel. Deze leden hebben echter ook nog enkele vragen. Zij willen de kritische kanttekening maken dat ons gebleken is dat er nog enige tekortkomingen in onder andere de verwijzingen blijken te zitten. Daarom zouden wij met klem willen vragen om deze, vooral technische, tekortkomingen op een zo kort mogelijke termijn te verhelpen.

De achtereenvolgende grootschalige vernieuwingen in het gedrags-toezicht in een zeer kort tijdsbestek bezorgen de financiële instellingen substantiële implementatielasten. Eerst werd de Wet financiële dienstverlening (hierna: Wfd) ingevoerd en de Wet toezicht beleggingsinstellingen (Wtb) gemoderniseerd, daarna volgen de nodige veranderingen door de Wft en daarna komen er opnieuw aanpassingen door de implementatie van de Europese richtlijn beleggingsdiensten (MiFID). Heeft de regering zich ervan overtuigd dat de financiële ondernemingen in staat zijn om binnen een zeer kort tijdsbestek ten minste drie maal substantiële wijzigingen te implementeren? Zou het niet van efficiëntie getuigen als deze trajecten zo veel mogelijk met elkaar gecombineerd worden? Graag ontvangen de leden van de VVD-fractie een reactie van de regering.

Ook de leden van de SP-fractie en de LPF-fractie hebben nog enkele vragen en opmerkingen over de delen 4 en 5 van de Wft.

Structuur

De leden van de VVD-fractie constateren dat de indeling van het Deel Gedragstoezicht in twee hoofdstukken volgens de marktpartijen een flinke verbetering is. Waar in het Deel Markttoetreding expliciet gekozen is voor een groepering van vergunningplichtige activiteiten per financiële instelling, is in het Deel Gedragstoezicht naar wij begrijpen gekozen voor een structuur waarbij de regels die gelden voor (bijna) alle financiële ondernemingen gegroepeerd zijn. Daarbij wordt dan separaat aangegeven waar van deze algemene regels afgeweken moet worden. Die opzet lijkt echter niet onverkort te zijn doorgevoerd. Bepalingen die betrekking hebben op dezelfde onderwerpen zijn verspreid opgenomen waardoor het lastig is voor marktpartijen om alle bepalingen over die onderwerpen snel te vinden. Voorbeelden hiervan zijn de gedragsregel met betrekking tot het

«ken uw cliënt principe» (zie artikelen 4:23, 4:34,4:90). Zou het niet logischer zijn geweest deze bepaling met eventuele afwijkingen voor bepaalde instellingen onder afdeling 4.2.3. (zorgvuldige dienstverlening) op te nemen? Kan de regering een toelichting geven? Ook is de huidige Wet toezicht beleggingsinstellingen in het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen opgenomen (zie bijv. paragraaf 4.3.1.4) zonder dat de structuur daarvan is aangepast aan de structuur van dat deel. Kan de regering de reden hiervoor aangeven? De memorie van toelichting rept van een ordening die een logische opbouw kent en die inzichtelijk is. Die opzet lijkt vooralsnog niet geslaagd. Deelt de regering de mening dat hier nog een belangrijke verbeteringsslag moet worden gemaakt? En hoe wil de regering dit aanpassen?

Definities

De leden van de VVD-fractie merken op dat op dit moment gelijklopende termen met verschillende betekenissen in de afzonderlijke delen van de Wft worden gedefinieerd. Dit geldt bijvoorbeeld voor het begrip aanbieden, dat in deel 5 een andere betekenis heeft dan elders in de Wft. Zelfs binnen hoofdstuk 5 gelden verschillende betekenissen van aanbieden. De afwijkende definitie staat aan het begin van deel 5 en (niet eens geheel) aan het begin van afdeling 5.4.1. Het risico is dat een justitiabele voor de definitie van een term altijd eerst zal terugslaan naar de algemene definitielijst aan het begin van deel 1. Daar komt hij dan de definitie van aanbieden tegen en dan meent hij de definitie te hebben gevonden, want daar staat niet vermeld dat op verschillende plaatsen in deel 5 aanbieden iets anders betekent. Deelt de regering de mening dat het veel beter zou zijn alle definities op te nemen in deel 1, zodat justitiabelen daar alle vormen kunnen vinden waarin een bepaalde term voorkomt in de hele Wft, zonder telkens aan het begin van ieder hoofdstuk te hoeven zoeken. Alle onderdelen van de Wfd zijn verwerkt in de nieuwe, voorliggende versie van de Wft. Hierbij constateren wij echter afwijkingen voor ten opzichte van de Wfd, waarbij de reden voor afwijking niet duidelijk wordt toegelicht. Daarnaast lijken sommige van de wijzigingen in strijd met de toezegging van beleidsneutrale omzetting van de Wfd in de Wft. Kan de regering een overzicht geven van de afwijkingen en de reden waarom is afgeweken van de Wfd?

De leesbaarheid en toegankelijkheid van het wetsvoorstel wordt bemoeilijkt doordat op diverse plaatsen wordt verwezen naar eerdere stukken in het kader van de behandeling van de Wft of zelfs geheel andere Kamertrajecten. Dit bemoeilijkt voor financiële dienstverleners en andere gebruikers het doorgronden van het voorliggende wetsvoorstel. Is de regering bereid om naast een doorlopende wettekst een doorlopende tekst van de memorie van toelichting beschikbaar te stellen? Zo nee, waarom niet?

De opgestelde transponeringstabel lijkt in het kader van de werkbaarheid van het wetsvoorstel een grote stap vooruit te zijn. Dit wordt voor een belangrijk deel weer teniet gedaan doordat bij de tabel is uitgegaan van de Wft en deze te transponeren naar oude wet- en regelgeving. Om vanuit de oude situatie naar de nieuwe situatie te kijken is de tabel daardoor nagenoeg onbruikbaar. Komt een dergelijke transponeringstabel nog beschikbaar? Zo nee, waarom niet?

Inzake de verplichting om een reglement op te stellen dat voldoet aan het Besluit marktmisbruik ligt het in de reden dat gesloten periodes niet voor alle beleggingsinstellingen een issue zijn. Bovendien kennen de Wtb en uitvoerende regelingen op dit gebied een eigen regeling. Is het in het kader van de Wft niet wenselijk, dat vast komt te staan, dat de regelingen voor marktmisbruik als aangehaald niet gelden voor (semi) open ended beleggingsinstellingen?

De leden van de SP-fractie vragen of de verandering van de definitie van het begrip «financiële dienstverlener» gevolgen heeft voor het toezicht op de groep die wel onder de Wfd definitie viel, maar niet onder de Wft definitie? Zo ja, welke gevolgen zijn dit dan?

De leden van de LPF-fractie vragen of een correcte, juiste en volledige voorlichting aan consumenten valt onder «deskundigheid en betrouwbaarheid»? Zo ja, deelt de regering de mening dat, indien de AFM/DNB constateert dat geen sprake is van «deskundigheid en betrouwbaarheid» bij een onder toezicht staande instelling, gesproken kan worden van wanprestatie in de zin van artikel 6:74 BW?

Is bij het oordeel van de AFM/DNB of sprake is van «deskundigheid en betrouwbaarheid» het oordeel van anderen dan de AFM/DNB zelf – denk aan de consumentenbond en het oordeel van een geschillencommissie – relevant?

Delegatiegrondslagen/bevoegdheden

De leden van de PvdA-fractie informeren waarom pas in een AMvB invulling wordt gegeven aan het begrip «professionele marktpartijen»? Is het waar dat de bewaring van activa van beleggingsinstellingen geen «financiële dienst» is?

Deel 4 van de Wft, gedragstoezicht, biedt verschillende bepalingen om bij ministeriële regeling vrijstelling te verlenen. Hoeveel verzoeken zijn daartoe al ingediend? Welk afwegingskader hanteert de regering? Hoe wordt de Kamer en de consument hierover geïnformeerd?

De leden van de VVD-fractie merken op dat in het Deel gedragstoezicht, vaker dan in de andere delen, is gekozen voor delegatie van bevoegdheid. Vaak is daartoe gekozen voor een ruime delegatiegrondslag, «bij of krachtens AMvB». Voorbeelden van ruime delegatiegrondslagen zijn onder meer te vinden in de artikelen 4:20, derde lid, onderdeel b; 4:22, eerste lid; 4:34, derde lid; 4:61; 4:72, eerste lid, onderdeel e; 4:73, eerste lid, onderdeel e; 4:78 en 4:86. Hierdoor kunnen justitiabelen niet altijd afleiden op welk niveau van regelgeving (AMvB, ministeriële regeling of toezichthouderregel) een onderwerp wordt geregeld of waarover (nadere) regels zullen worden gesteld. Dit is onwenselijk. Het ministerie van Financiën is reeds gestart met de consultatie van de algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) en ook is inmiddels de Wet financiële dienstverlening (waarvan de ruime delegatiegrondslagen vaak zijn overgenomen) in werking getreden. De inhoud van de AMvB's is bekend en ook is duidelijk voor welke onderwerpen het Besluit financiële dienstverlening regels stelt. Kunnen daarom de delegatiegrondslagen niet worden geclausuleerd? Kan de regering hierop ingaan? Kan de regering ingaan op de ontwikkeling door de Autoriteit Financiële Markten (hierna: AFM) van een soort «no action policy», zoals de Securities & Exchange Commission (SEC) in de Verenigde Staten van Amerika dat ook heeft. Op grond daarvan kan de SEC via zijn website aangeven in welke soorten gevallen zij een «no action policy» voert en bij handelen binnen de kaders van dit beleid geen sancties zal opleggen. De huidige rubrieken op de AFM-site «Interpretaties» (alleen WMZ en Wte) en «Veelgestelde vragen» hebben daar wel elementen van, maar voldoen daar toch niet helemaal aan. De rubrieken staan immers verspreid op internet, dekken maar een klein deel van het wetgevingsgebied en missen daardoor de nodige transparantie ten aanzien van de interpretatie van de nieuwe wetgeving, zo constateren de leden van de fractie van de VVD. Met een «no action policy» krijgt de toezichthouder een instrument in handen om apert onredelijke en niet-bedoelde neveneffecten in de Wft wetgeving (tijdelijk) ongedaan te maken en aldus onzekerheid in de financiële markt weg te nemen.

Met ingang van 1 oktober 2005 is de Europese richtlijn Marktmisbruik en bijhorende verordening in de Wet toezicht effectenverkeer 1995 en het Besluit marktmisbruik opgenomen. Deze zijn uiteraard zonder wezenlijke aanpassing overgenomen in de Wft.

Een aantal artikelen uit de misbruikregelgeving zijn gericht tot rechtspersonen, vennootschappen of instellingen die effecten hebben uitgegeven die met instemming zijn toegelaten tot de handel op een gereglementeerde markt.

Tussen de wijze van totstandkoming van koersen van aandelen van (semi) open ended beleggingsinstellingen en die van andere ondernemingen bestaat een groot verschil: intrinsieke waarde tegenover resultante van marktinformatie. Wat in het algemeen beschouwd moet worden als koersgevoelige informatie met betrekking tot de effectenuitgevende instelling zal in de meeste gevallen, wanneer een open ended beleggingsinstelling betrokken is, geen voorwetenschap zijn.

Veel beleggingsinstellingen zijn ter beurze genoteerd. Een groot aantal van hen heeft in het prospectus aangegeven dat het (semi) open ended instellingen zijn. Dit betekent, dat de koers van de effecten van deze beleggingsinstellingen zich richt naar de intrinsieke waarde daarvan. De beleggingsinstelling spant zich in om de koers van de aandelen zo dicht mogelijk rond de intrinsieke waarde te laten schommelen. Deze beleggingsinstellingen zijn niet meer dan financiële producten van de fondsbeheerder-organisatie. Maar andere beursgenoteerde ondernemingen (die geen (semi) open ended beleggingsinstelling zijn) zien markt-informatie verwerkt in de koers. Zij zijn verplicht niet-openbare informatie die koersgevoelig is onverwijld te publiceren, opdat beleggers steeds alle relevante informatie in de koers verwerkt weten.

Volgens de memorie van toelichting en de AFM brochure over openbaarmaking van koersgevoelige informatie worden wijzigingen in de samenstelling van het Bestuur of de Raad van Commissarissen van een effectenuitgevende instelling beschouwd als koersgevoelige informatie. Bij een open ended beleggingsinstelling zal een dergelijk bericht nooit leiden tot koersschommelingen van de effecten die zijn uitgegeven. Daaruit is af te leiden dat een dergelijke wijziging geen informatie oplevert, die moet worden gepubliceerd. Dit geldt in verstrekkende mate als de benoeming een lid betreft van de vennootschap-directrice, tevens fondsbeheerder met vergunning.

Het besluit tot inkoop van eigen aandelen wordt volgens dezelfde AFM brochure beschouwd als koersgevoelige informatie. Even afgezien van de rol van de liquidity provider zal zich dit bij een (semi) open ended beleggingsinstelling iedere dag voordoen. Er is geen invloed op de koers. Het besluit tot inkoop van eigen aandelen is geen voorwetenschap, met alle daaraan verbonden gevolgen ten aanzien van onder meer publicatie. Het is inherent aan het financiële product van de (semi) open ended beleggingsinstelling. De leden van de VVD-fractie ontvangen graag een reactie van de regering.

De leden van de LPF-fractie vragen de regering waarom de Wft geen bepaling kent die het mogelijk maakt dat de schade die particulieren hebben geleden kan worden «gevoegd» – naar analogie van voeging bij de eis van een Officier van Justitie in een strafproces – bij de maatregelen die de AFM en/of DNB aan de onder toezicht staande instellingen oplegt? Mag de AFM op grond van de Wft weigeren aan een informatieverzoek van de fiscus te voldoen? Op welke wijze is gewaarborgd dat de kosten van invoering van de Wft niet op particulieren zullen worden afgewenteld?

In hoeverre zal de Wft veranderingen brengen in de modaliteiten en hoogten van de op te leggen boetes? Wat is de verhouding tussen de WFT en de Vierde Tranche Awb en zal het wetsvoorstel Vierde Tranche Awb

moeten worden aangepast naar aanleiding van de invoering van de Wft en zo ja, op welke punten, zo vragen de leden van de LPF-fractie. Brengt de Wft verandering in de keuze voor bestuursrechtelijke afdoening en ten koste van strafrechtelijke afdoening of juist ten gunste van strafrechtelijke afdoening ten koste van bestuursrechtelijke afdoening? In welke mate biedt de Wft meer mogelijkheden dan haar voorganger(s) om bestuurders van onder toezicht staande instellingen persoonlijk civielrechtelijk aansprakelijk te stellen dan wel persoonlijk bestuursrechtelijk en/of strafrechtelijk te straffen voor gedragingen die zijn begaan door een instelling c.q. rechtspersoon?

Verhouding Wft met voorlooptrajecten en richtlijnen

De leden van de VVD-fractie constateren dat er diverse wetten zijn vastgesteld (Wfd, Wet marktmisbruik, Prospectuswet; zg. «voorlooptwetten») of nog in aantocht (WMZ, implementatiewet Markets in Financial Instruments Directive, hierna «MiFID») die een plaats krijgen in de Wft. De beoogde één op één-overheveling van die wetten in de Wft blijkt in theorie gemakkelijker dan in de praktijk. In weerwil van de voornemens van het ministerie van Financiën blijken de (bestaande) regels uit de voorlooptrajecten op veel plaatsen niet ongewijzigd te zijn overgenomen. Hoewel dit niet altijd inhoudelijke gevolgen hoeft te hebben, levert dit wel knelpunten op. Zo zijn op veel plaatsen in de Wft bepalingen, definities en begrippen anders geformuleerd dan in de huidige regels, zonder dat dit is toegelicht of hiermee redactionele verbeteringen of inhoudelijke wijzigingen zijn beoogd. Als enige reden wordt vaak aangegeven «integratie en harmonisering van de regels». Het is daardoor lastig voor marktpartijen om te beoordelen of zij met nieuwe regels te maken hebben of dat er sprake is van een beleidsneutrale omzetting van bestaande regels. Dit leidt tot rechtsonzekerheid. Een voorbeeld is het vervangen van het huidige begrip «effecten» uit de Wet Marktmisbruik door het begrip «financiële instrumenten» in de Wft. Hierdoor is de reikwijdte van hoofdstuk 5.3 ruimer geworden dan de reikwijdte van de Wet Marktmisbruik die onlangs werd ingevoerd. Een ander voorbeeld vormt de overneming van de Wfd-bepalingen in de Wft. Een voorbeeld van een niet beleidsneutrale omzetting ten opzichte van de Wfd vormt artikel 4:16, tweede lid (verbod op uitbesteden van bepaalde werkzaamheden). In de Wfd ontbrak een equivalent van dit artikel. Ook wordt hier vooruitgelopen op discussies in Europa. In Europees verband is namelijk besloten om af te zien van het aanwijzen van werkzaamheden die niet mogen worden uitbesteed. De voorlooptrajecten zijn nog niet afgerond; bij de implementatie in de Wft is het onduidelijk of formuleringen een wijziging betreffen. Het is als financiële instelling lastig te bepalen of formuleringen klaar zijn voor de Wft en of systemen nu wel of niet moeten worden aangepast. De toelichting over de vraag of een gewijzigde redactie ook leidt tot inhoudelijke wijzigingen is vaak onduidelijk en soms zelfs pertinent onjuist. Zo wordt in de algemene toelichting op de vierde nota van wijziging aangegeven dat de regels betreffende openbare biedingen ongewijzigd zijn overgenomen. Na lezing van de artikelsgewijze toelichting op hoofdstuk 5.5 blijkt echter het tegendeel. Deze inhoudelijke wijzigingen zijn soms wel, maar soms ook niet of nauwelijks toegelicht. Kan de regering ingaan op voornoemde bezwaren? Is de regering voornemens het wetsvoorstel op dit punt te wijzigen? Het ontbreken van een toelichting impliceert dat de vermoedelijke betekenis van een norm vooral zal moeten worden ontleend aan de parlementaire geschiedenis. Resulteert dat naar de mening van de regering in een voldoende inzichtelijke toezichtswet?

Implementatie Wet financiële dienstverlening en Besluit financiële dienstverlening

Hebben de leden van de CDA-fractie het juist gelezen dat de Wfd is ondergebracht in deel 4 van de Wft? Zijn er ook nog onderdelen of artikelen in deel 5 of andere delen onder gebracht? Waarom is er niet meer voor gekozen om dit onderdeel van de Wft ook nog als zodanig te benoemen aangezien bijvoorbeeld de Wet Melding Zeggenschap en de Wet Markt-misbruik nog wel als zodanig benoemd zijn in deel 5 van de Wft. Bestaat de Wfd dan niet meer en is het de bedoeling om die ook niet meer als zodanig te noemen?

In de memorie van toelichting staat vermeld dat «inhoudelijk de bepalingen uit de Wfd echter vrijwel volledig gelijk gebleven zijn». In welke artikelen zijn veranderingen aangebracht en wat zijn die veranderingen? Aangezien het Besluit financiële dienstverlening per 1 januari 2006 in werking is getreden zijn tal van bepalingen voor de financiële sector van kracht geworden. Zoals de aanvraag van een vergunning voor het intermediair. Hierover hebben de leden van de CDA-fractie een aantal vragen op basis van publiciteit hierover medio januari 2006.

Is de regering op de hoogte van het bericht in vier landelijke dagbladen waaruit blijkt dat op 12 januari slechts 2000 intermediairs (van de ongeveer 140 000 intermediairs) vergunningsaanvragen bij de AFM hebben ingediend om te kunnen voldoen aan de vereisten van de Wfd? Kunt u aangeven of u de zorg van de AFM deelt ten aanzien van het lage aantal vergunningsaanvragen?

Is de regering op de hoogte van de oorzaken van dit aantal aanvragen? Zou de regering dit willen en kunnen onderzoeken? Zou dit mede kunnen komen door overbelasting van de website van de AFM? Indien de redenen buiten de eigen verantwoordelijkheid van de intermediairs liggen, is de regering dan bereid de periode voor vergunningsaanvraag te verlengen? De leden van de CDA-fractie merken op dat in artikel 13 van het vrijstellingsbesluit staat dat financiële dienstverleners vrijgesteld zijn van de wet indien zij een andere hoofdberoepswerkzaamheid hebben en de adviezen in het verlengde van hun hoofdberoepswerkzaamheid liggen en men slechts incidenteel optreedt als adviseur.

Betekent dit inderdaad concreet dat bijvoorbeeld advocaten, fiscalisten, notarissen, belastingadviseurs en accountants en dergelijke wel financiële adviezen mogen geven maar niet de zorgplicht (en overige bepalingen) zoals vastgelegd in de Wft hoeven na te leven? Hoe ziet de regering dit in relatie tot het doel van de WFD om een professioneel, deskundig, betrouwbaar en integer kader te scheppen in de financiële dienstverlening? Er worden – terecht naar de mening van de leden van de CDA-fractie – strenge eisen gesteld aan de persoon van financieel adviseur en het bedrijf waar hij aan verbonden is, maar anderen op dit terrein hoeven zich daar niet aan te houden. Hoe ontstaat er dan toch een betere, professionelere en transparantere markt in financiële dienstverlening? Kan de regering hier uitleg over en toelichting op geven? Hoe werkt deze vrijstellingsregeling dan mee aan het herstel van consumentenvertrouwen dat zo noodzakelijk is en waarvoor de wetgeving ook grotendeels gemaakt is?

Wie beoordeelt of er sprake is van een incidenteel advies in het verlengde van de hoofdberoepswerkzaamheid en wanneer het zodanig van omvang wordt dat het wel onder de wet zou moeten vallen? Moet in artikel 21d van het vrijstellingsbesluit niet staan «kredieten waarvan de kredietsom meer dan € 250 bedraagt?» In plaats van € 1000?

De leden van de PvdA-fractie vragen of het juist is dat er nu al weer wijzigingen zijn aangebracht ten opzichte van de Wfd, die pas sinds kort van kracht geworden is? Waarom is dit het geval en deelt de regering de mening dat dit de rechtszekerheid aantast?

De leden van de VVD-fractie hebben commentaar op de wijze waarop de Wfd in de Wft is verwerkt. De transponeringstabel (Wft oude regelgeving) is minder geschikt voor gebruikers die gewend zijn met de oude regelgeving (i.c. de Wfd) te werken. Oud Wft zou beter zijn. Bovendien is de tabel – voor wat betreft de Wfd – absoluut niet volledig en bevat zij fouten. Voorbeelden hiervan zijn onder meer de artikelen 1, onderdelen f, i, k, s, x, cc en dd, 4 lid 4, 10, 17, 21 lid 2, 35, 85, 88 en 89 van de Wfd, welke ontbreken in de tabel. Bij artikel 1:56/57 Wft (toezicht op de naleving en bevoegdheden toezichthouders) wordt verwezen naar art. 28 lid 1 en 2 Wfd die over de AO/IC gaan. Logischer zou zijn een verwijzing naar de artikelen 63 en 69 Wfd.

De Wfd is verspreid over de Wft terug te vinden, zoals ook blijkt uit de transponeringstabel. Verder zijn de meeste Wfd-artikelen niet in ongewijzigde vorm overgenomen, maar redactioneel en/of inhoudelijk aangepast. Het vergt een zorgvuldige studie van de toelichting om vast te kunnen stellen welke artikelen zijn aangepast, hoe dit is gebeurd en waarom – als het al in de toelichting is opgenomen.

Dit zorgt ervoor dat het voor financiële dienstverleners zeer moeilijk is om de bepalingen uit de Wfd, die ze net hebben geïmplementeerd, terug te vinden en te herkennen. Dit klemmt te meer nu een groot deel van die financiële dienstverleners niet zelf over de (juridische) expertise beschikt om een dergelijke vergelijking uit te voeren. De noodzakelijke externe expertise die ze moeten inhuren [om hun op de Wfd geënte bedrijfsvoering aan de Wft aan te passen] zorgt voor onnodige, hoge extra nalevingskosten. Graag ontvangen deze leden hierop een reactie van de regering.

Wet melding zeggenschap en kapitaalbelang in effectenuitgevende instellingen (hierna: Wmz)

De leden van de CDA-fractie constateren dat in hoofdstuk 5.3 de regels staan voor het melden van stemmen, kapitaal, zeggenschap en kapitaalbelang in uitgevende instellingen. De oorspronkelijke Wmz is nog in behandeling bij de Tweede Kamer en staat momenteel geagendeerd voor plenaire behandeling in de week van 15 februari 2006. Kan de regering bij de beantwoording van deze schriftelijke inbreng de wijzigingen in de artikelen in dit hoofdstuk aangeven aangezien de kans bestaat dat het plenaire debat leidt tot veranderingen in de inhoud en tekst van deze wet. Deelt de regering de mening dat deze wijze van behandeling niet de schoonheidsprijs verdient? Waarom heeft de regering niet gewacht met de behandeling van de Wmz gelijktijdig met de behandeling van de delen 4 en 5 van de WFT?

De leden van de PvdA-fractie vragen hoe de lopende plenaire behandeling van de Wmz zich verhoudt tot de Wft? Als de Tweede Kamer wijzigingen aanbrengt in de Wet melding zeggenschap, kan er dan van uitgegaan worden dat de regering de Wft met een nota van wijziging aanpast?

Wet toezicht effectenverkeer (Wte)

De leden van de SP-fractie merken op dat een aantal financiële instrumenten die volgens de Wte een effect zijn, maar kwalificeren als effect volgens de richtlijn prospectus, niet langer als zodanig worden gereguleerd. Om welke instrumenten gaat het hier en zullen al deze instrumenten komen te vallen onder de categorie financieel instrument of financieel product? Zo nee, welke instrumenten niet? Wat zijn de gevolgen voor het toezicht op de instrumenten die niet langer als effect gedefinieerd worden? Klopt het dat voor de instrumenten die niet langer als effect worden gedefinieerd ook niet langer de verplichting om een prospectus op te stellen geldt? Zo ja, waarom is het niet nodig dat bij deze instrumenten een prospectus wordt opgesteld?

MiFID-richtlijn

De leden van de CDA-fractie merken op dat de regering aangeeft dat de Europese Richtlijn betreffende markten in financiële instrumenten, voor 30 oktober 2006 geïmplementeerd moet worden, maar dat op moment van consultatie van de Wft de tekst van die richtlijn nog niet gepubliceerd was. De Tweede Kamer wordt geacht de voorliggende tekst van het wetsvoorstel Wft te beoordelen. Hoe kunnen wij op de juiste wijze deze wet beoordelen als niet de beschikking is over de tekst van deze richtlijn? Is de tekst van deze herziene richtlijn beleggingsdiensten inmiddels wel bekend anno januari 2006? Leidt dit tot nadere aanpassingen in de tekst van deel 4 of in de overige delen van de Wft? Graag ontvangen de leden van de CDA-fractie hierover duidelijkheid van de regering.

De leden van de VVD-fractie constateren dat in de Wft ten aanzien van een aantal onderwerpen wordt geanticipeerd op de implementatie van de zogenoemde MiFID-richtlijn. Los van de vraag of anticipatie op de implementatie van een richtlijn wenselijk is, lijkt dit niet consequent te zijn gedaan. Evenmin is toegelicht ten aanzien van welke onderwerpen en waarom op de MiFID-richtlijn wordt geanticipeerd. Een voorbeeld van niet anticiperen in de Wft op de MiFID, waar dit wel voor de hand zou hebben gelegen, is het systeem van de «optionele professionele cliënt/belegger». Dit systeem is nu al van belang aangezien een aantal gedragsregels voor bepaalde producten en/of beleggingsdiensten niet van toepassing wordt verklaard indien de cliënt professioneel is. Een voorbeeld waar wel wordt geanticipeerd en waar dit op problemen stuit is het «execution only» regime onder artikel 19 lid 6 MiFID. Dit is reeds verwerkt in artikel 4:24 Wft. Niet alleen zijn er essentiële verschillen te constateren, ook is dit regime op level 2 niveau in Europa nog niet uitgewerkt. Artikel 4:24 biedt een grondslag voor nadere regels over vorm en inhoud van een waarschuwing, terwijl de MiFID daar geen voorschriften voor geeft (het eerste impliceert overigens ook extra administratieve lasten). Verrassend is dat de memorie van toelichting aangeeft dat vooruitlopend op de MiFID wordt voorgesteld het execution only regime te verlichten. Nog een voorbeeld betreft de afwijkende definitie van financieel instrument in de Wft ten opzichte van de MiFID. Dit alles is moeilijk te rijmen met de memorie van toelichting waarin staat dat één van de uitgangspunten bij de anticipatie op de MiFID is, dat die zowel consistent moet zijn, als moet bijdragen aan de harmonisatie met regels die voor andere financiële diensten gelden. Kan de regering bovengenoemde discrepanties verklaren? Indien de wetgever besluit om op een deel van de implementatie van de MiFID vooruit te lopen, zullen marktpartijen voor wat betreft aan die richtlijn gerelateerde onderwerpen twee maal een implementatietraject moeten doorlopen, eerst bij de invoering van de Wft, en daarna opnieuw bij de implementatie van de MiFID in 2007. Acht de regering dit wenselijk? Is dit traject bewust gekozen? Zo ja, waarom? Ten aanzien van alternatieve handelssystemen (in de MiFID aangeduid als Multilateral Trade Facility (MTF) dringt zich de vraag op in hoeverre die als een markt in financiële instrumenten worden aangemerkt, met als gevolg dat een beurserkenning zal zijn vereist, dan wel dat volstaan kan worden met een vergunning voor het verlenen van beleggingsdiensten.

Administratieve lasten

In de memorie van toelichting staat vermeld dat de mogelijkheden om de administratieve lasten die uit de financiële regelgeving voortvloeien te verminderen separaat zijn onderzocht in het Kabinetsplan aanpak administratieve lasten, zo merken de leden van de CDA-fractie op. De resultaten zijn in april 2004 aan de Tweede Kamer voorgelegd.

Zijn de uitkomsten van deze administratieve lastenverlichting anno januari

2006 nog identiek aan de resultaten van april 2004? Zo niet, waar liggen de verschillen en hoe denkt de regering om op dit terrein tot een vermindering van administratieve lasten te komen van 25%?

Tevens zijn de leden van de fractie van het CDA benieuwd naar de omvang van de nalevingskosten die met deze wet gepaard gaan. Deze leden hebben geconstateerd dat het laatste advies van Actal over de delen 1 en 3 van de Wft dateert van 2 september 2004. Inmiddels is de vierde nota van wijziging van de hele Wft met uitzondering van hoofdstuk 4 bij de Kamer ingediend. Daarbij missen genoemde leden een toets van het Actal. De leden van de CDA-fractie willen de regering namelijk houden aan zijn toezegging om de administratieve lasten voor de financiële sector met 25% te verminderen ultimo 2007. Naar onze inschatting wordt dit een lastige klus gezien de omvang en reikwijdte van de Wft en met name ook de Wfd en Bfd. Graag zien de leden van de genoemde fractie dan ook een onderbouwd advies van Actal over de delen 4 en 5 voor wat betreft de administratieve lasten en de eventuele nalevingskosten.

De leden van de PvdA-fractie vragen de regering aan te geven hoe de onderdelen gedragstoezicht een bijdrage leveren aan één van de doelstellingen van de Wft, namelijk 25% reductie van administratieve lasten?

Omwille van gelijke concurrentieverhoudingen in Europa en reductie van administratieve lasten en nalevingskosten dient strakke en sobere uitvoering van Europese regels zonder nationale toevoegingen en verfraaiingen het uitgangspunt te zijn, naar de mening van de leden van de VVD-fractie. Er wordt in het wetsvoorstel veel nadruk gelegd op de substantiële lastenverlichting voor beleggingsondernemingen dankzij een verlicht regime voor het «ken uw klant»-beginsel in geval van execution only-dienstverlening, cf. artikel 4:24 Wft. Echter, in Nederland heeft het beleggen in derivaten een veel hogere vlucht genomen dan in de meeste andere EU-lidstaten. Daardoor zal in beginsel uitsluitend gebruik kunnen worden gemaakt van het beperkt verlichte regime. Indien effectenkrediet wordt verleend zal het verbod op overkreditering, artikel 4:34, het gebruik van het (gedeeltelijk) verlichte regime zelfs grotendeels onmogelijk maken, tenzij dit verbod voor effectenkrediet nadrukkelijk buiten toepassing zal worden verklaard. Ook is nog zeer onzeker of de (civielrechtelijke) zorgplicht van de beleggingsonderneming, zie ook artikel 4:25, ook in toekomstige jurisprudentie niet dermate extensief uitgelegd zal worden uitgelegd, dat het (beperkt) verlichte regime de facto niet gebruikt zal kunnen worden. Kan de regering in het licht van het voorgaande nader onderbouwen of financiële ondernemingen ook daadwerkelijk van dit verlichte regime gebruik kunnen maken?

Volgens de vragen en antwoorden op de website van AFM moet onder de nieuwe regeling omtrent het marktmisbruik iedere beleggingsinstelling die effecten heeft uitgegeven en waarvan effecten zijn genoteerd op of met diens instemming zijn toegelaten tot een gereglementeerde markt in Nederland een eigen website hebben voor het publiceren van koersgevoelige informatie. Onduidelijk is op grond waarvan AFM voor wat betreft (semi) open ended beleggingsinstellingen tot deze conclusie is gekomen. Waarom kan dit niet de site van de beheerder zijn?

Afspraken over kredieten

De leden van de CDA-fractie merken op dat in het algemeen overleg op 10 november 2005 afspraken zijn gemaakt over de maximale kredietrente, het registreren van kredieten vanaf een bepaald bedrag en het toetsen bij Stichting BKR voordat een krediet verstrekt wordt. In de Wfd, behandeld in 2004, stonden hier kaders voor. In de artikelen 4.34 en 4.35 wordt hierover niets meer genoemd, behalve dat bij AMvB nadere regels kunnen worden gesteld. Worden de afspraken die hierover gemaakt zijn op

10 november 2005 in een AMvB vastgelegd? Zo ja, wanneer kan de Tweede Kamer deze AMvB tegemoet zien? Per wanneer zijn deze afspraken van kracht of zijn deze per 1 januari 2006 wel al van kracht geworden?

Verplichting beroepsaansprakelijkheidsverzekering

In de kabinetsreactie op het eindrapport van de Commissie Geschillen Aandelenlease is aangekondigd dat, met inachtneming van de gevolgen voor de administratieve lasten, zal worden bezien of het wenselijk is de reikwijdte van de verplichting tot een beroepsaansprakelijkheidsverzekering te verbreden, zo merken de leden van de CDA-fractie op. Hoe staat de regering hier op dit moment tegenover?

De leden van de SP-fractie constateren dat in reactie op de opmerkingen en vragen van NVA en NBVA (verenigingen voor financiële en assurantieadviseurs), waarom de verplichte beroepsaansprakelijkheidsverzekering is beperkt tot bemiddelaars in verzekeringen, wordt opgemerkt dat naar aanleiding van het eindrapport van de Commissie Geschillen Aandelenlease zal worden bezien of het wenselijk is de reikwijdte van deze verplichting te verbreden. Waarom is er niet voor gekozen dit al in de Wft te doen? Wanneer mogen we een voorstel hierover verwachten?

Toezicht infrastructuur

Hebben de leden van de CDA-fractie het juist gezien dat een laatste deel van de Wft, het toezicht op de infrastructuur, deel 6 zal worden?

Toezicht op clearinginstellingen

Het voornemen om toezicht op clearinginstellingen in te voeren roept een groot aantal vragen op, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Bestaat er een dringende noodzaak om hiertoe over te gaan? Waarom wordt gekozen voor een Nederlandse «Alleingang», nu hiertoe op grond van Europese richtlijnen nog geen verplichting bestaat? Waarin onderscheiden de activiteiten van een clearinginstelling zich overigens van die van een beleggingsonderneming?

Solvabiliteit

Toetst DNB bij de beoordeling van de solvabiliteitseisen welk gedeelte van het vermogen van een bepaalde instelling is verhypothekend, omdat dit de verhaalsmogelijkheden van particulieren kan verminderen?

Het beleggerscompensatiestelsel en het depositogarantstelsel

Is de regering bereid om – gelet op de stijging van de spaaren beleggingstegoeden – het garantiebepaalde bedrag voor particulieren te verhogen tot bijvoorbeeld 40 000 Euro per instelling waar spaar- en/of beleggingstegoeden worden aangehouden?

Commentaar

De leden van de PvdA-fractie vragen de regering in te gaan op de opmerkingen van Lukas Daalder van Bank Oyens & van Eeghen, over de nieuwe financiële bijsluiter en de tekortschietende voorschriften voor het presenteren van de mogelijke opbrengsten?¹

Tevens vragen zij de regering te reageren op het artikel van prof. mr. drs. C.M. Grundmann-van de Krol?² Is het waar dat de AFM op grond van de Wft uitbesteding van bepaalde werkzaamheden kan verbieden? Is het

¹ Financieel Dagblad, «Cash is koning!», blz. 7, 3 januari 2006.

² Ondernemingsrecht, «Beperkingen op de organisatievrijheid van financiële ondernemingen als gevolg van toezichtswetgeving», blz. 190–196, juni 2005.

waar dat in de voorgestelde Wft-structuur zowel de AFM als DNB, ieder op eigen toetsingsgronden, een vetorecht hebben ten aanzien van de groep of organisatiestructuur waarvan een Nederlandse effecteninstelling of beheerder van een Nederlandse Instelling voor Collectieve Beleggingen in Effecten (ICBE) deel uitmaakt? Kan de regering hierop ingaan?

De leden van de PvdA-fractie verzoeken de regering in te gaan op de diverse reacties uit het veld; zijn deze opmerkingen reeds tijdens de consultatie gemaakt?

Kan de regering ingaan op de brief van het Verbond van Verzekeraars van 20 januari 2006? Kan de regering daarbij met name ingaan op de omzetting van de Wfd in de Wft, het niveau van vaststelling van lagere regelgeving, de reductie van administratieve lasten en de leesbaarheid en toegankelijkheid van het wetsvoorstel als geheel? Waarom wordt verwezen naar eerdere stukken in het kader van de behandeling van de Wft of zelfs geheel andere Kamertrajecten? Kan er een doorlopende tekst van de memorie van toelichting beschikbaar komen? Kan de regering ingaan op de leesbaarheid van de transponeringstabel?

Kan de regering reageren op de brief van 20 januari 2006 van Euronext Amsterdam N.V., de Nederlandse Vereniging van Banken, de Raad voor de Effectenbranche en het Verbond van Verzekeraars?¹ Kan de regering met name ingaan op de schorsende werking van beroep en bezwaar en de opschorting van de publicatiebevoegdheid? Deelt de regering de mening dat de toezichthouder voortvarend te werk moet kunnen gaan bij het waarschuwen van het publiek voor financiële instellingen die de financiële toezichtwetgeving niet naleven?

De leden van de PvdA-fractie vragen de reactie van de regering op de suggesties en vragen van de Nederlandse Vereniging van Banken in haar brief van 19 januari 2006?

Kan de regering ook reageren op het advies van de gecombineerde commissie vennootschapsrecht ten aanzien van de onderdelen over financiële markten en financiële ondernemingen?

ARTIKELSGEWIJS

De leden van de VVD-fractie merken op dat het onduidelijk is wat er gebeurt met de Wfd vergunning Wft Deel Markttoegang. Wordt die omgezet in een Wft vergunning?

Ten opzichte van de Wfd blinkt dit deel niet uit in inzichtelijkheid. Het is een zoekplaatje. De logica van de vergunningbepalingen ontbreekt, in ieder geval vanuit marktperspectief. Er zijn drie «niveaus» van vergunningen:

- 1) instellingsgerichte vergunningen: aan verzekeraars en kredietinstellingen vergunning verleend voor het uitoefenen van «het bedrijf» (van verzekeraar/kredietinstelling).
- 2) vergunningen die zien op een financiële dienst in combinatie met een financieel product: voor het aanbieden van beleggingsobjecten, krediet en deelnemingen in een beleggingsinstelling
- 3) vergunningen die enkel zien op een financiële dienst: adviseren (over alle financiële producten) en bemiddelen (waarbij weer onderscheid wordt gemaakt in krediet, verzekeringen en andere financiële producten).

Het wordt daarmee voor de financiële dienstverlener uit de Wfd niet eenvoudig om te herkennen waaronder de activiteiten vallen die hij uitvoert.

Onderstaand commentaar geldt ook voor de artikelen 57, 72, 77, 83 en 89 van deel 1a Wft.

¹ Fin0600018.

Artikel 1a:52 lid 1

Beperking tot «in Nederland», de Wfd betrof in/vanuit Nederland, kan de regering dit toelichten, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 1a:52, lid 2

Ontheffing. In de Wft kan een ontheffing voor bepaalde tijd worden gegeven, in de Wfd stond die beperking niet. Graag ontvangen de leden van de VVD-fractie een toelichting en beantwoording van de vraag of dit tot een lastenverzwaring zal leiden. De bepalingen over ontheffing zijn een zoekplaatje. Artikel 1a:52 lid 2 bepaalt dat ontheffing mogelijk is. Vervolgens moet (zonder dat daar overigens naar wordt verwezen) worden teruggebladerd naar artikel 1:84 lid 1 aanhef, waarin staat dat de bepalingen uit de afdeling waartoe dit artikel behoort (1.6.1 Vergunningen) van overeenkomstige toepassing zijn op (zie artikel 1:84, lid 1, onderdeel d) een ontheffing van de verboden, bedoeld in [onder meer] artikel 1a:52.

Artikel 1:67 Wft

Kan de regering toelichten waarom in dit artikel de opschortende werking van bezwaar en beroep tegen de beschikking waarbij de boete wordt opgelegd, niet is opgenomen, terwijl in de Nota Boetestelsel reeds door de regering is gesteld dat zowel naar huidige als toekomstige financiële wetgeving in een schorsende werking van bezwaar en beroep wordt voorzien (Kamerstukken Tweede kamer, vergaderjaar 2004–2005, 30 125, nr. 3, p. 9, tweede alinea), zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 1: 81 Wft

Kan de regering toelichten waarom in de Wft niet is voorzien in de opschorting van de bevoegdheid om een opgelegde boete te publiceren, zolang bezwaar en beroepstermijnen tegen de oplegging van de boete nog niet zijn verstreken, terwijl de regering in de Boetenota met betrekking tot de publicatiebevoegdheid reeds heeft gesteld dat extra eisen worden gesteld aan de rechtsbescherming, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Kan de regering in dit verband eveneens ingaan op het feit dat de reputatieschade ontstaan door publicatie van een achteraf gebleken ten onrechte opgelegde en gepubliceerde boete, achteraf veelal niet meer is te herstellen, zoals blijkt uit recente jurisprudentie?
Ligt het niet voor de hand om een boete ex. art. 1:81 pas te publiceren als de bezwaar- en beroepstermijnen zijn verlopen, dan wel tenminste de mogelijkheid open te stellen daartegen een voorlopige voorziening in te stellen en de uitvoering van het besluit tot publicatie op te schorten, zoals dat ook het geval is bij de publicatie van een waarschuwing op grond van artikel 1:79 jo. 1: 80 lid 2 Wft?

Artikel 1:82 lid 1 Wft

Dit artikel leert vervolgens dat er voorschriften en beperkingen kunnen worden verbonden aan een ontheffing; een ontheffing kan ook gedeeltelijk worden verleend (dat staat weer in artikel 1:84, lid 1, onderdeel d, laatste volzin). In de Wfd was de ontheffing, met voorschriften of beperkingen, in één artikel geregeld (artikel 18). Graag ontvangen de leden van de VVD-fractie een toelichting.

Artikel 1a:54 Wft

(eisen aan de fdv) Dit artikel is volgens de transponeringstabel overgenomen uit artikel 13 Wfd. Artikel 13 lid 2 Wfd is echter pas terug te vinden in artikel 4:12 lid 1 Wft. De leden van de VVD-fractie ontvangen graag een toelichting.

Artikel 1a: 101 Wft

Op grond van artikel 1A: 93 is het verboden in Nederland zonder een daartoe door de AFM verleende vergunning beleggingsdiensten aan te bieden, zo constateren de leden van de VVD-fractie. In artikel 1A: 96 eerste lid zijn de vergunningsvereisten opgenomen. In artikel 1a: 101 eerste lid is de mogelijkheid opgenomen bij Ministeriële regeling vrijstelling te regelen van het in artikel 1a: 93 opgenomen verbod. In het tweede lid van artikel 1A: 101 is de mogelijkheid opgenomen bij Ministeriële regeling geheel of gedeeltelijk vrijstelling te regelen van de in artikel 1a: 96 eerste lid opgenomen vergunningsvereisten. Graag een toelichting. In de toelichting bij artikel 1A: 101 (Kamerstukken Tweede kamer 29 708, nr. 19) is opgenomen dat de regering voornemens is een vrijstellingsregeling voor beleggingsondernemingen uit landen met adequaat toezicht op te zullen stellen en het «derde landen beleid» zoals thans vervat in Beleidsregel 02–01 van de AFM generiek te regelen. Dit levert een belangrijke bijdrage aan de cross sectorale harmonisatie voor de toegang tot de Nederlandse markt. Immers, voor beleggingsinstellingen uit door de Minister aan te wijzen staten met adequaat toezicht (zie artikel 1A: 63 lid 1 Wft jo. 1A: 70 Wft) en voor clearinginstellingen voorzag de Wft (zie artikel 1A: 5 tweede lid Wft) reeds voor de Vierde Nota van Wijziging in een dergelijk regime.

Kan de regering bevestigen dat de in de toelichting bij artikel 1A: 101 Wft genoemde vrijstellingsregeling gebaseerd wordt op artikel 1A: 101 eerste lid Wft? De toelichting laat dat thans in het midden. Kan de regering (op hoofdlijnen) toelichten hoe het beleid inzake beleggingsondernemingen uit landen met adequaat toezicht (buiten de EER) die willen toetreden tot de Nederlandse markt vorm zal krijgen in een vrijstellingsregeling?

Wft Algemeen Deel

Artikel 1:6m, onderdeel c Wft

Dit is een inhoudelijke wijziging t.o.v. artikel 2.2.k Wfd: beperking reikwijdte Wft, zo constateren de leden van de VVD-fractie. In plaats van «indien geen openbaar aanbod wordt gedaan tot het deelnemen aan die overeenkomst» wordt nu een getalscriterium gehanteerd. De toelichting geeft wel aan dat, maar niet waarom dit getalscriterium wordt geïntroduceerd. De wijziging houdt een mogelijke beperking in t.o.v. de Wfd. Werkgevers met meer dan 100 werknemers, die een dergelijk aanbod zouden doen, vallen niet onder de Wfd, maar WEL onder de Wft. De leden van de VVD-fractie ontvangen graag een reactie van de regering.

Artikel 1:23 Wft

De toezichthouder brengt de kosten in rekening; artikel 23 Wfd: de toezichthouder kan de kosten in rekening brengen. Waarom? Zal dit gaan leiden tot een lastenverzwaring, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 1:62 lid 1 Wft

Kan de regering bevestigen dat alle in de Bijlage bij het eerste lid van dit artikel opgenomen verwijzingen juist zijn, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

O.a. de verwijzing naar artikel 1:23 Wft lijkt niet juist te zijn.

Artikel 1:62, lid 3 Wft

In artikel 73, lid 3, was bepaald dat regels ter zake van het opleggen van een bestuurlijke boete in overeenstemming met de Minister van Justitie zouden kunnen worden opgesteld. In de Wft is deze verwijzing naar de Minister van Justitie verdwenen. De toelichting zwijgt hierover. Waarom, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 1:67 Wft

De leden van de CDA-fractie vragen de regering toe te lichten waarom in het artikel 1: 67 Wft de opschortende werking van bezwaar en beroep tegen de beschikking waarbij de boete wordt opgelegd, niet is opgenomen, terwijl in de Nota Boetestelsel reeds is gesteld dat zowel naar huidige als toekomstige financiële wetgeving in een schorsende werking van bezwaar en beroep wordt voorzien (Kamerstukken Tweede kamer, vergaderjaar 2004–2005, 30 125, nr. 3, p. 9, tweede alinea)?

Artikel 78 Wfd regelt de opschortende werking van bezwaar en beroep tegen een beschikking waarbij een boete wordt opgelegd. Een vergelijkbaar artikel ontbreekt in de Wft. Waarom? Leidt dit tot een lastenverzwaring, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 1:72 Wft

Artikel 84, leden 3 en 4 Wfd zijn niet overgenomen. Waarom niet, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 1:74 Wft

Dit artikel behelst informatieverstrekking door toezichthouder aan Rechter-Commissaris, bewindvoerder, curator). Dit artikel is gebaseerd op Wtv, Wtn, Wtk, Wte, Wt, maar nieuw t.o.v. de Wfd. Het gaat nu ook voor financiële dienstverleners gelden. Graag ontvangen de leden van de VVD-fractie een toelichting van de regering.

Artikel 1:75 Wft

Dit nummer ontbreekt. De toelichting zwijgt hierover. Graag ontvangen de leden van de VVD-fractie een toelichting hierop.

Artikel 1:76 Wft (informatieverstrekking aan strafvorderlijke instantie)

Dit artikel is gebaseerd op Wtv, Wtn, Wtk, Wte, Wt, maar nieuw t.o.v. de Wfd. Het gaat nu ook voor financiële dienstverleners gelden. Waarom? Zal dit leiden tot een lastenverzwaring, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 1:77 Wft (informatieverstrekking aan ECB, accountant, actuaris, beurs)

Dit artikel is gebaseerd op Wtv, Wtn, Wtk, Wte, Wt, maar nieuw t.o.v. de Wfd. Het gaat nu ook voor financiële dienstverleners gelden. Waarom? Zal dit tot een lastenverzwaring leiden, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 1:78 Wft (publicatie/waarschuwing)

Deze bepaling is aanzienlijk uitgebreid t.o.v. artikel 85 Wfd. Waarom, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Artikel 1:78 geeft de bevoegdheid het publiek te waarschuwen. Indien de onderneming in kwestie verzoekt om een voorlopige voorziening, schorst dat de publicatie van de waarschuwing (1:80 Wft). De onderneming heeft 5 dagen de tijd om in Kort Geding op te komen tegen de waarschuwing en dat is een mager, maar noodzakelijk rechtsmiddel – niet alleen in het belang van de onderneming, maar ook in het belang van de klanten die de onderneming al heeft. Een vergelijkbare rechtsgang staat open tegen de boete/dwangsom (art. 1:66 en art. 1:67, lid 7, Wft) en die kan schorsende werking hebben indien de Kort Geding rechter dat beslist. Maar die schorsende werking wordt niet gegeven indien de onderneming van mening is dat de «bestuurlijke boete ten onrechte of op een te hoog bedrag is vastgesteld» (art. 1:67, lid 8, Wft). Dus tegen de publicatie zelf kan men niet opkomen. Graag ontvangen de leden van de VVD-fractie een uitgebreide reactie van de regering waarbij ook de recente jurisprudentie op dit gebied wordt meegenomen.

Artikel 1:79, 1:80 (waarborgen bij publicatie)

Nieuw ten opzichte van Wfd. Is dit een verbetering, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 1:81 Wft

Kan de regering toelichten waarom in de Wft (artikel 1:81) niet is voorzien in de opschorting van de bevoegdheid om een opgelegde boete te publiceren, zolang bezwaar en beroepstermijnen tegen de oplegging van de boete nog niet zijn verstreken? Dit terwijl de regering in de Boetenota met betrekking tot de publicatiebevoegdheid reeds heeft gesteld dat extra eisen worden gesteld aan de rechtsbescherming, zo merken de leden van de CDA-fractie op.

Kan de regering in dit verband eveneens ingaan op het feit dat de reputatieschade ontstaan door publicatie van een achteraf gebleken ten onrechte opgelegde en gepubliceerde boete, achteraf veelal niet meer is te herstellen, zoals blijkt uit recente jurisprudentie?

Artikel 1:93 (register)

In het register ontbreken de verbonden bemiddelaars, die wel in het Wfd register zijn opgenomen. De leden van de VVD-fractie ontvangen graag een toelichting.

Artikel 1:95, lid 2 (beroep)

De mogelijkheid bezwaar te maken tegen beschikkingen van AFM is ten opzichte van de Wfd vervallen. Waarom? Zal dit tot een lastenverzwaring leiden, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4.1 Wft

De leden van de PvdA-fractie vragen de regering voorbeelden te noemen van werkzaamheden waar zij huiverig is voor uitbesteding die naleving van Wft-regels kan ondermijnen? Welke toezichtsregels bestaan er met betrekking tot uitbesteding? Waarom zijn deze niet via AMvB of ministeriële regels gesteld? Hoe kan een financiële onderneming ervoor zorgdragen dat «deze derde» inderdaad de regels naleeft? Heeft u geslaagde en minder geslaagde voorbeelden?

Artikel 4:3 lid 2, onderdelen a en b Wft

De leden van de VVD-fractie hebben de indruk dat ten aanzien van het verrichten van diensten door een bank met zetel in een andere lidstaat de onderdelen a en b van dit artikellid elkaar overlappen. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 4:4 lid 1 Wft

In artikel 21 Wfd was bepaald dat het opleggen van een verbod eerst mogelijk is na het geven van een aanwijzing. Kan de regering toelichten waarom deze beperking niet is opgenomen in artikel 4:4 lid 1, zo vragen de leden van de VVD-fractie?

Hoe verhoudt dit artikellid zich tot het Algemeen deel waar de bevoegdheden van de toezichthouders zijn opgenomen? Waarom is ervoor gekozen om dit instrument in dit deel te regelen en niet in het algemeen deel? Staat de Awb procedure open tegen een besluit van de AFM tot het opleggen van dit verbod? Kan de regering toelichten waarom in het derde lid wordt gesproken van «in een andere staat», terwijl uit het eerste lid blijkt dat dit artikellid niet van toepassing is op financiële ondernemingen met zetel in een andere lidstaat? Kan de DNB ook een dergelijk verbod opleggen als bepalingen uit het Deel Gedragstoezicht worden overtreden?

Artikel 4:4 lid 3 Wft

Moet hier niet gesproken worden van «staat niet zijnde een lidstaat», nu in lid 1 van dit artikel in geval van een financiële onderneming met zetel in een andere lidstaat geen verbod kan worden opgelegd, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:6 Wft

In de Wft is ten opzichte van de Wfd (artikel 12, lid 2) toegevoegd de verplichting onverwijld te melden, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Kan de regering toelichten waarom deze wijziging kort na de inwerkingtreding van de Wfd alweer nodig is?

Artikel 4:6a Wft

De leden van de VVD-fractie merken op dat dit op een holding betrekking heeft, die blijkbaar niet zelf vergunningplichtig is.

Op grond van dit artikel kunnen aanwijzingen gegeven worden aan de holding. Onduidelijk is welke sanctie staat op het niet naleven van de aanwijzing. Kan de regering hier op ingaan? Kan de regering toelichten waarom de AFM hier een rol krijgt? Kent het Deel Prudentieel toezicht een soortgelijke bepaling? Wordt met het begrip «groep» het begrip groep in de zin van het Burgerlijk Wetboek bedoeld?

Artikel 4:7 Wft

Deelt de regering het standpunt dat dit artikel redactionele verbetering behoeft, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:9 lid 3 Wft

Waarom is expliciet in de wettekst opgenomen dat er in ieder geval sprake is van deskundigheid indien personen beschikken over een erkend diploma, terwijl dit ook al bij AMvB is geregeld? Lid 4 van artikel 4:9 Wft bepaalt immers dat nadere regels kunnen worden gesteld m.b.t. deskundigheid; daartoe is in artikel 17 van het Besluit financiële dienstverlening

(Bfd, dat naar verwachting ook als AMvB onder de Wft zal komen te hangen) al bepaald dat deskundigheid onder meer kan worden aangetoond door middel van een diploma, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Het Bfd laat echter expliciet de ruimte voor andere methoden om deskundigheid te waarborgen. Het onderhavige artikellid overlapt dus met het Bfd, en suggereert bovendien – mede door de woorden «in ieder geval» – dat andere methoden van deskundigheidswaarborging, die niet in de Wft zelf worden genoemd, niet gelijkgesteld zijn aan waarborging d.m.v. diploma's. Is de regering bereid deze overlap en deze suggestie weg te nemen, bijvoorbeeld door dit artikellid te schrappen?

Artikel 4:10 lid 2 Wft

In de Wfd was dit artikel 26. In de toelichting op artikel 4:10 lid 2 staat dat de reikwijdte uitgebreid zou zijn tot «cliënten» voorzover het advisering over financiële instrumenten betreft. De leden van de VVD-fractie merken op dat dit echter niet is terug te vinden in de tekst van dat artikel (deze heeft het alleen over «cliënten» in verband met verzekeren). Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 4:10 lid 3 Wft

In artikel 26 van de Wfd konden bij AMvB ook anderen aangewezen worden die aan de betrouwbaarheidseisen zouden moeten voldoen. De leden van de VVD-fractie constateren dat dit niet is overgenomen in de Wft. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 4:11 Wft

Hoewel er ten opzichte van de Wfd geen inhoudelijke wijziging heeft plaatsgevonden in dit artikel – wat een positief punt is – illustreert het artikel in zijn geheel wel het gebrek aan consistentie en inzichtelijkheid van de Wft, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Het waarborgen van een integere bedrijfsvoering verschilt naar gelang de aard van de geadresseerde. Bovendien kunnen er voor financiële dienstverleners andere onderwerpen worden aangewezen die tot de integere bedrijfsvoering behoren, terwijl dit voor de in het eerste lid genoemde ondernemingen niet geldt. Wat is de achtergrond van dit verschil?

Artikel 4:11 en 4:14 Wft

Kan de regering toelichten of dit artikel niet dezelfde materie regelt als het voorgestelde artikel 4:14? Kan de regering overwegen om de artikelen 4:11 en 4:14 in dezelfde paragraaf te regelen aangezien deze artikelen betrekking hebben op dezelfde materie, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:12 Wft

Klopt het dat de verwijzing in lid 3 naar artikel 4:14 derde lid incorrect is en moet worden vervangen naar een verwijzing naar artikel 4:14 tweede lid, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4.14 Wft

Volgens de toelichting zullen lid 1 en 2, sub c op grond van lid 3 ook gelden voor onder andere kredietinstellingen, zo merken de leden van de VVD-fractie op. In het derde lid wordt echter alleen gesproken over het «derde lid» (bedoeld wordt waarschijnlijk het tweede lid, lid sub c) en

wordt lid 1 helemaal niet genoemd. Kan de regering hierop ingaan? Lid 2 sub c is veel ruimer dan het daarmee corresponderende artikel 28 lid 2 van de Wfd. De Wfd was gericht op de interne bedrijfsprocessen, terwijl lid 2, sub c veel verder lijkt te gaan door ook de financiële marktprocessen daaronder te betrekken. Ook de onder 1 t/m 6 genoemde onderwerpen waarover regels kunnen worden gesteld zijn zo ruim geformuleerd dat hiermee een basis wordt gelegd om over allerlei onderwerpen nadere regelgeving te kunnen vaststellen. Ten opzichte van artikel 28, leden 1 en 2 Wfd (die ook op kredietinstellingen van toepassing zijn), is dit een wijziging. Kan de regering hier op ingaan? Kan zij toelichten waarom nu al een wijziging nodig is ten opzichte van de recentelijk in werking getreden Wfd?

Deelt de regering de mening dat het de inzichtelijkheid niet ten goede komt als, zoals in artikel 4:14, opeens in lid 3 van artikel 4:14 bepalingen van overeenkomstige toepassing worden bepaald op kredietinstellingen en andere daar genoemde instellingen?

Artikel 4:15 Wft

Kan de regering toelichten waarom in artikel 4:15 wordt gesproken van cliënten of consumenten? «Cliënten» omvat toch tevens «consumenten», zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:16 Wft

Artikel 39 Wfd kende een algemeen verbod tot uitbesteding «indien hierdoor het toezicht werd gehinderd». De leden van de VVD-fractie merken op dat deze bepaling is vervangen door de mogelijkheid om bij AMvB werkzaamheden aan te wijzen die niet mogen worden uitbesteed en regels te stellen ten aanzien van uitbesteding. Waarom is dit gedaan? Kan de regering hierop ingaan? In de toelichting bij deze bepaling is opgenomen dat «overtreding van zo'n bepaling door de die derde een overtreding van artikel 4:16 door de financiële onderneming kan opleveren». Hiermee wordt de in lid 1 van dit artikel opgenomen inspanningsverbintenis opgerekt tot een garantieverbintenis zonder dat daarvoor een juridische grondslag bestaat. Daarom wordt gevraagd om de betreffende zin uit de toelichting te schrappen. Bestaat het voornemen om gebruik te maken van de bevoegdheid om bij AMvB bepaalde werkzaamheden aan te wijzen die niet kunnen worden uitbesteed? Welke rechtvaardigingsgrond zou er kunnen bestaan om zo vergaand in te grijpen in de bedrijfsvoering van de financiële ondernemingen, zulks mede gelet op de eisen die opgrond van het bepaalde in lid 1 reeds aan uitbesteding worden gesteld?

Artikel 4:17 Wft

Blijkens artikel 4:17, lid 2, is de eis van (aansluiting bij een) erkende geschilleninstantie niet van toepassing op beheerders, beleggingsondernemingen en clearinginstellingen zo constateren de leden van de VVD-fractie. Is dit niet in strijd met het beginsel dat er een gelijk speelveld dient te bestaan? Het lijkt erop dat op grond van dit artikel de Klachtencommissie DSI niet zal aangemerkt worden als een erkende geschilleninstantie. Dit vermoeden vloeit ook voort uit de toelichting. Daaruit blijkt dat een geschilleninstantie die geschillen uitsluitend beslecht door middel van bindend advies (zoals de Klachtencommissie DSI) in strijd zou zijn met artikel 17 Grondwet. Deze redenering gaat misschien wel op voor arbitrage, maar niet voor bindend advies. Een belegger heeft immers bij een effectenklacht altijd de mogelijkheid de gang naar de rechter te kiezen, in plaats van de gang naar de Klachtencommissie DSI. Ook bij een uitspraak van de Klachtencommissie DSI staat het de belegger nog vrij om

dit oordeel (marginaal) te laten toetsen door een rechter. Daarnaast is het aan de cliënt/consument én de onderneming om alternatieve geschillenbeslechting te kiezen boven de rechtbank, indien beide partijen overeen zijn gekomen zich aan de uitkomst te conformeren. Kan de regering aangeven of inderdaad uit dit artikel afgeleid mag worden dat erkenning niet is vereist dan wel dat de geschilleninstanties zoals wij die nu kennen voor beleggingsondernemingen, namelijk de Klachtencommissie DSI, niet worden erkend?

Afdeling 4.2.2 Wft

Deze afdeling, ironisch genoeg getiteld structureren en inrichting, blinkt niet uit in een inzichtelijke structuur, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Het normadressaat verschilt per artikel, maar overlapt wel gedeeltelijk, er gelden uitzonderingen voor beperkte groepen uit het normadressaat (bijv. 4:17 lid 2) en er staan kruisverwijzingen in die bepaalde artikelonderdelen weer van overeenkomstige toepassingen verklaren op weer andere groepen instellingen (bijv. 4:14 lid 3). Welke maatregelen heeft de regering voor ogen waar het gaat om het voorkomen van misinterpretaties van de wet? Is de regering wellicht bereid om een helpdesk in te richten waar gebruikers van de wet terecht kunnen met hun vragen over de uitleg van de wet? Zo niet, op welke wijze wil de regering dan voorkomen dat gebruikers in hun dagelijkse bedrijfsvoering worden belemmerd door onduidelijkheden in de formulering van gecompileerde artikelen als voornoemd?

Artikel 4:20 lid 1 Wft

Ten opzichte van artikel 31 Wfd wordt hier toegevoegd dat ook voorafgaand aan de overeenkomst inzake een financiële dienst informatie verstrekt dient te worden. In de toelichting wordt aangegeven dat de Wfd hier ook in voorzag, doordat in de toelichting op de Wfd was aangegeven dat een adequate beoordeling van het product alleen mogelijk is indien ook informatie over de dienstverlening wordt gegeven, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Het ging in de Wfd echter om informatie over de dienstverlening voorafgaande aan het sluiten van een overeenkomst over een product en niet om overeenkomsten ten aanzien van de dienstverlening zelf. Dit laatste is wel degelijk een uitbreiding. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 4:20 lid 7 Wft

In de Wfd was dit artikel 31, merken de leden van de VVD-fractie op. Kan de regering toelichten waarom het aanbieden en bemiddelen terzake van financiële instrumenten niet valt niet onder deze uitzondering? Of is dit het verlenen van beleggingsdiensten?

Artikel 4:20 Wft

Hierin is opgenomen dat in geval van advies of individueel vermogensbeheer de financiële onderneming is gehouden haar «informatieverstrekking precies af te stemmen op de individuele kenmerken van de consument of cliënt». Uiteraard zal conform het bepaalde in artikel 4:23 lid 1 sub b respectievelijk artikel 4:90 lid 1 sub b in het kader van het advies respectievelijk vermogensbeheer, voorzover redelijkerwijze mogelijk, rekening moeten worden gehouden met het zogenaamde ken uw klant-beginsel. Is het de bedoeling dat ook alle productinformatie, algemene voorwaarden en overige informatie steeds op maat gesneden dienen te zijn, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Dit resulteert volgens de sector in een exponentiële verzwaring van admi-

nistratieve lasten, en draagt niet bij aan de doelstelling van ordelijke en transparante financiële marktprocessen en de onderlinge vergelijkbaarheid van soortgelijke producten, is potentieel in strijd met het uitgangspunt van een gelijke behandeling van klanten onder vergelijkbare omstandigheden en is praktisch onuitvoerbaar. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 4:22 Wft

Dit artikel vormt de grondslag voor de financiële bijsluiter en reclame-regels. Op welke wijze zal worden verzekerd dat in de op grond hiervan vast te stellen AMvB een dam wordt opgeworpen tegen de toenemende neiging van de AFM om zaken tot in de kleinste details te regelen, zoals deze zich thans bijvoorbeeld in het kader van de Nadere Regeling financiële dienstverlening aan het openbaren is, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:22 lid 1 Wft

Onduidelijk is tot wie de informatievoorziening is gericht en wat de verhouding van dit artikel is ten opzichte van het voorgestelde artikel 4:20 lid 4. Kan de regering hierop ingaan, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:23 Wft

Dit artikel heeft betrekking op de «ken uw cliënt verplichting» wanneer de financiële onderneming adviseert, zoals wij dat thans kennen onder de Wte 1995, NRgt 2002 en recentelijk de Wfd, aldus de leden van de VVD-fractie. Deze verplichting lijkt nu op grond van dit artikel ook te worden opgelegd aan bijvoorbeeld de beheerder die een cliënt adviseert over één van haar vastgoedfondsen die kwalificeert als artikel 1:1 financieel product onder (f). Dit lijkt een nieuwe verplichting ten opzichte van het bestaande regime, nu onder de Wtb, de Wte 1995 noch de Wfd de verplichting hiertoe bestaat. Kan de regering aangeven of deze veronderstelling juist is, zo ja, waarom een verandering is beoogd ten opzichte van het bestaande regime?

Artikel 4:24 Wft

Als een consument gewaarschuwd is dat een financiële dienst niet geschikt is voor hem of haar, en de consument neemt die dienst toch af, welke rechten en plichten hebben dan zowel de consument als de financiële onderneming, zo vragen de leden van de PvdA-fractie. Als na inwinning van informatie over de financiële positie van een klant blijkt dat een aankoop van een financieel product onverantwoord is, en het gebeurt toch, wat is daarop dan de sanctie? Is sprake van een onrechtmatige daad, en kan de overeenkomst ontbonden worden?

De leden van de VVD-fractie merken op dat dit artikel betrekking heeft op beleggingsdiensten anders dan het beheren van een individueel vermogen en anders dan het geven van beleggingsadvies. De opname van «consument» en «financieel instrument of verzekering» suggereert toepasselijkheid van een beperkte geschiktheidstoets voor financiële diensten die thans onder de Wfd vallen. Deze beperkte geschiktheidstoets kent de Wfd niet, merken de leden van de VVD-fractie op. Hetzelfde geldt voor de waarschuwplicht als vervat in de leden 2 en 3 in het geval dat een financiële onderneming meent dat de financiële dienst niet geschikt is voor de consument of cliënt respectievelijk de financiële onderneming dit niet kan vaststellen. Betekenen het in lid 1 noemen van «financieel instrument of verzekering» en de per AMvB te introduceren uitbreiding naar

andere financiële diensten een uitbreiding van de (beperkte) geschiktheidstoets en de waarschuwingsplicht naar diensten die onder de Wfd vallen, ook indien deze diensten niet onder de reikwijdte van de MiFID vallen? Wat houdt de beoordeling of de dienst geschikt is voor de consument respectievelijk cliënt overigens in? Gaat het daarbij om de vraag of het raadzaam is dat de klant in bepaalde soorten financiële instrumenten gaat beleggen of om de vraag of een bepaalde klant geschikt is voor execution only dienstverlening? Hoewel de toelichting vermeldt dat spaarzaam gebruik zal worden gemaakt van de mogelijkheid om financiële diensten aan te wijzen waar de beperkte geschiktheidstoets geldt, kan de regering aangeven waarom bedoelde financiële diensten niet in dit artikel al worden opgenomen in plaats van in een AMvB, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

De reikwijdte van dit artikel heeft o.a. betrekking op beleggingsdiensten anders dan het beheren van een individueel vermogen. Het lijkt hier te gaan om «execution only» voor effectenbemiddelingdiensten. Artikel 19, lid 6, MiFID gaat uit van beleggingsdiensten die «slechts bestaan uit het uitvoeren van orders van cliënten en/of ontvangen en doorgeven van deze orders (...)». Het gaat om een beperkte vorm van effectenbemiddeling als bedoeld in artikel 1:1 definitie «verlenen van een beleggingsdienst» onder a. Ten onrechte lijkt de reikwijdte van dit artikel zich ook toe te spitsen op beleggingsdiensten als bedoeld in artikel 1:1 definitie «verlenen van een beleggingsdienst» onder b en c. Kan de regering hierop ingaan?

In dit artikel wordt het MiFID regime van artikelen 19, lid 5, en 19, lid 6, voortijdig geïmplementeerd, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Voor de Nederlandse praktijk is nieuw dat een instelling die van een consument/cliënt een order in een niet onder 4:24, lid 4, vallend product ontvangt, een beoordelings- en waarschuwingsplicht heeft. Zonder dat een adviseur bij de transactie betrokken is, dient door de financiële onderneming beoordeeld te worden of de kennis en ervaring van de opdrachtgever voldoende zijn voor de transactie in het betreffende product. Indien de kennis en ervaring te wensen overlaten, dient een waarschuwing te worden gegeven. Dit betekent in de praktijk een forse lastenverzwaring ten opzichte van de huidige wetgeving, merken de leden van de VVD-fractie op. Hiertegenover staat een vermindering van lasten indien het gaat om door de cliënt geïnitieerde transacties in eenvoudige producten zoals genoemd in artikel 4:24, lid 4, en artikel 19, lid 6, MiFID. Nieuw voor de Nederlandse praktijk is dat indien cliënten zich beperken tot uitsluitend in dit lid genoemde beleggingsproducten, geen profiel hoeft te zijn opgesteld. Deze verlichting dient echter te worden gerelativeerd aangezien huidige cliënten die zich niet inlaten met bijvoorbeeld optiehandel, wél geneigd zijn in beleggingsproducten met een laag risico te stappen met bijvoorbeeld een inleggarantie, die juist vanwege de inleggarantie kwalificeren als een meer complex product. Van die cliënten moet derhalve toch een kennis/ervaring profiel zijn opgesteld. Het zal niet voor de hand liggen dat ondernemingen, omwille van het kunnen nalaten van het opstellen van een profiel, de toegang tot dergelijke producten met een laag risico af zullen snijden voor een substantiële cliëntgroep. Daarnaast brengt het opnieuw categoriseren van cliëntgroepen meer lasten met zich mee. Het artikel 19, lid 6, MiFID regime, zoals vervat in 4:24 zal derhalve voor veel aanbieders geen werkelijke lastenverlichting betekenen, waardoor per saldo een lastenverzwaring zal optreden. Acht de regering in dat licht de toelichting op artikel 4:24, waar deze stelt: «aangezien dit nieuwe regime een lastenverlichting voor beleggingsondernemingen met zich brengt, wordt voorgesteld dit regime vooruitlopend op de volledige implementatie van de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten alvast in dit deel op te nemen», geloofwaardig? Is de regering van mening dat de eventueel bij AMvB te stellen vereisten omtrent het wanneer en hoe geven van waarschuwingen uit hoofde van dit artikel, niet verder mogen reiken dan de vereisten die daar-

voor uit hoofde van de MiFID en de Level 2 regelgeving worden gesteld? Dient in dat kader niet te worden aangesloten bij de Europese regelgeving, in plaats van het opstellen van eigen uitvoeringsregels? Voor toepassing van het MiFID (artikelen 19, lid 5, en 19, lid 6) regime is van belang of een cliënt al dan niet als professioneel is aan te merken. Hoe waarborgt de regering dat er géén dubbele omzetting in het bedrijfsleven moet plaatsvinden zodra de nieuwe afbakening uit de MiFID tussen de verschillende cliëntcategorieën van kracht wordt?

Artikel 4:24, lid 4 Wft

Het artikel beoogt een één op één overname te zijn van het «execution only» regime als bedoeld in artikel 19, lid 6, MiFID, waarbij de beleggingsdiensten worden verricht op initiatief van de cliënt, maar kent essentiële verschillen.

Allereerst hebben de leden van de VVD-fractie vragen over producten die execution only aangeboden mogen worden. Volgens de MiFID geldt het execution only regime indien het effectenbemiddelingdiensten betreft die verband houden met de «tot de handel op een reglementeerde markt of op een gelijkwaardige markt van een derde land» toegelaten aandelen etc. Het vereiste dat het gaat om de financiële instrumenten die tot de handel op een reglementeerde markt of op een gelijkwaardige markt van een derde land zijn toegelaten wordt hier gelet op lid 4 a t/m c losgelaten. Heeft de regering hiermee een verbreding bedoeld van de producten die de MiFID in artikel 19, lid 6, heeft beoogd? Onder de financiële instrumenten als bedoeld in artikel 19, lid 6, MiFID worden ook begrepen beleggingsinstellingen zijnde icbe's. Onder de Wft worden deelnemingsrechten in alle beleggingsinstellingen meegenomen, hetgeen niet in overeenstemming is met de MiFID. Heeft de regering hiermee een verruiming beoogd van de producten die door de MiFID in artikel 19, lid 6, worden voorgeschreven? De MiFID kent tevens een restcategorie voor niet-complexe financiële producten. Door in lid 4 geen mogelijkheid te creëren voor mogelijke andere (aan te wijzen) producten wordt in dit opzicht het execution only regime in de Wft beperkter dan in de MiFID is beoogd. Heeft de regering hiermee bedoeld de financiële instrumenten die de MiFID in artikel 19, lid 6, heeft beoogd in de Wft limitatief op te sommen? Verder stellen de leden van de VVD-fractie enkele vragen over de toepasselijkenheid van gedragsregels. Bij achterwege laten van de beperkte geschiktheidstoets zal toch vermeld moeten of kunnen worden dat de belegger niet de bescherming van de toepasselijke gedragsregels geniet (zie artikel 19, lid 6 vierde streepje MiFID). Door dit niet op te nemen in artikel 4:24 wordt in het midden gelaten of gedragsregels al dan niet van toepassing kunnen worden verklaard. Kan de regering aangeven waarom deze zinsnede is weggelaten? Is het de bedoeling dat deze verplichting pas wordt ingevoerd zodra de MiFID van kracht wordt, hetgeen een dubbele omzettingsslag betekent, en zo ja, om welke reden?

Artikel 4:24, lid 8 Wft

Doordat ervoor is gekozen het begrip professionele belegger in de zin van de MiFID niet reeds te implementeren, boet deze uitzondering aan betekenis in, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Hier doet zich de vreemde situatie voor, zoals eerder geconstateerd, dat een verlicht execution only regime uit de MiFID wordt overgenomen in de Wft, terwijl de reikwijdte van de uitzondering beperkt is doordat het begrip professionele belegger uit de MiFID niet reeds wordt ingevoerd. Een goede afweging om haar execution only regime aan te passen kan een financiële onderneming door deze onvolledige implementatie nog niet echt maken. Kan de regering hierop ingaan? Als er vanuit lastenverlichting optiek géén valide redenen zijn om het artikelen 19, lid 5, en 19, lid 6, regime versneld in te

voeren, en daarbij de definitieve Level 2 interpretatie van de MiFID artikelen nog niet bekend is, én het regime in de praktijk later weer zal moeten worden omgezet wegens de nieuwe afbakening tussen professioneel en retail, om welke redenen is het dan toch wenselijk om dit door te zetten?

Artikel 4:26 Wft

Het artikel betreft een meldplicht voor wijziging van bepaalde gegevens. Zou het niet de voorkeur genieten deze meldplicht juist toe te voegen aan het betreffende artikel, daar dit anders leidt tot het onwenselijke resultaat dat voor veel onderwerpen, die niet onder dit artikel vallen, de betreffende financiële onderneming moet gaan zoeken of hiervoor een meldingsplicht bestaat aan de toezichthouder, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Tevens lijkt de plaats van de meldplicht in hoofdstuk 4 niet logisch, nu het merendeel van de meldingsplichtige feiten juist voortvloeien uit de Delen Markttoetreding en Prudentieel Toezicht. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 4:26 lid 3 Wft

De leden van de VVD-fractie merken op dat dit in dit artikel wordt bepaald dat bij of krachtens AMvB wordt bepaald welke wijzigingen worden gemeld. Kan de regering bevestigen dat derhalve artikel 4:26 geen betekenis heeft totdat dergelijke AMvB's of krachtens AMvB opgemaakte bepalingen zijn uitgevaardigd?

Artikel 4:27 Wft

De leden van de PvdA-fractie vragen welke meldingsplichten een accountant heeft bij geconstateerde fraude naar diverse interne en externe toezichthouders toe? Hoe verhoudt zich dit tot de Wta, waar AFM vervolgens ook weer toezichthoudende taken heeft t.o.v. de accountants?

Artikel 4:28 Wft

Wat zijn de redenen om het bereik van deze bepalingen thans uit te breiden tot het domein van de Wte 1995 en de Wtb terwijl doorgaans het bepaalde in lid 4 sub a in de weg zal staan aan het ontbindingsrecht, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Wordt de rechtszekerheid niet meer gediend door te bepalen dat deze bepalingen niet van toepassing zijn op beleggingsondernemingen en beleggingsinstellingen c.q. beheerders en bewaarders?

Artikel 4:28 lid 4 sub f Wft

In de Wfd was dit artikel 40, zo merken de leden van de VVD-fractie op. De hiergenoemde beperking tot financiële producten komt in de Wfd niet voor. Kan de regering hierop ingaan?

Hoofdstuk 4.3 Wft

Is het niet zuiverder in de titel van dit hoofdstuk te spreken van aanvullende regels met betrekking tot het werkzaam zijn op de financiële markten betreffende bepaalde financiële diensten? Dit om tot uitdrukking te brengen dat het hier om specifieke regels gaat ter aanvulling van de algemene gedragsregels van Hoofdstuk 4.2. De leden van de VVD-fractie ontvangen graag een reactie van de regering.

Artikel 4:30 Wft

In de artikelen 40 en 41 Wfd was niet bepaald dat deze bepalingen van dwingend recht zijn. Kan de regering toelichten waarom nu al wordt afgeweken van de Wfd, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Kan de regering voorts bevestigen dat rechtshandelingen in strijd met artikel 4:28 en 4:29 niet met nietigheid of vernietigbaarheid worden bedreigd op de voet van artikel 1:6p Wft?

Artikel 4:30a: Wft

Kan de regering toelichten wat een beleggingsobjectprospectus is? Kan zij dat ook doen voor een kredietprospectus (artikel 4:33 Wft)? Is de regering bereid een definitie op te nemen van beleggingsobjectprospectus en kredietprospectus, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:32 Wft

In de Wfd was dit artikel 52, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Kan de regering toelichten of een aanbieder van krediet die alleen effectenkrediet verstrekt, ook deel dient te nemen aan een stelsel van kredietregistratie? In het Besluit financiële dienstverlening is effectenkrediet uitgezonderd van de toetsingsplicht.

Artikel 4:33 Wft

De leden van de VVD-fractie merken op dat ten aanzien van lid 2 niet duidelijk is welk deel van lid 1 van overeenkomstige toepassing is op de bemiddelaar. Alleen uit de toelichting blijkt dat dit geen betrekking heeft op de passieve verstrekkingplicht via Internet. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 4:34 Wft

In de toelichting op dit artikel wordt (overigens net als bij de Wfd) teveel de nadruk gelegd op het moeten hebben van inzicht in inkomsten, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Dit gaat voorbij aan het feit dat bepaalde vormen van krediet soms alleen op basis van de vermogenspositie van de klant worden verstrekt. Het begrip «financiële positie» uit de wetstekst wordt in de toelichting te eng uitgelegd door dit te beperken tot de inkomenspositie. Kan de regering hierop ingaan? Is het ter voorkoming van de onduidelijkheid die de Wfd/Bfd daar thans over laat bestaan niet raadzaam om met zoveel woorden in de wet op te nemen dat geen informatie behoeft te worden ingewonnen over de financiële positie van de consument indien sprake is van een zekerheidskrediet (zoals bijvoorbeeld een effectenkrediet) waarbij door middel van de gehanteerde bevoorschottingspercentages wordt bewaakt dat nadat tot uitwinning van de gestelde zekerheden is overgegaan geen schuld resteert?

Artikel 4:35 Wft

De leden van de VVD-fractie merken op dat in de Wfd geen bepaling voorkwam ten aanzien van de maximum kredietvergoeding. Kan de regering toelichten waarom nu al wordt afgeweken van de Wfd?

Artikel 4:47 lid 2 Wft

In dit artikellid wordt het begrip toezichthouder gebruikt? Betekent dit dat deze ook aan De Nederlandsche Bank N.V. moet worden gemeld. Zo ja, waarom, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:48 Wft

De leden van de VVD-fractie vragen de regering te overwegen om een definitie op te nemen van registratiedocument?

Artikel 4:60 Wft

Het eerste lid van dit artikel is eigenlijk een deel van de definitie van een ICBE, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Waarom wordt dit niet in de definitie verwerkt in artikel 1:1? De in artikel 1:1 opgenomen definitie kan hiermee verduidelijkt worden. In het kader van deze definitie zij opgemerkt dat de toevoeging «niet zijnde een beleggingsmaatschappij die via dochterondernemingen voornamelijk belegt in andere objecten dan effecten» verwarring schept. Deze leden begrijpen dat hiermee bedoeld is de constructie van artikel 7 Wtb sub d te ondervangen, maar andere bepalingen van artikel 7 Wtb worden hier niet in meegenomen. Om in een definitie alle constructies mee te nemen die niet onder een bepaalde definitie horen te vallen, maakt men de definitie zelf onhanteerbaar. Kan de regering hier op ingaan?

Ten aanzien van lid 5 menen de leden van de VVD-fractie dat in samenhang met artikel 1:6p- rechtshandelingen in strijd met toezichtwetgeving alleen met de nietigheid of vernietigbaarheid bedreigd dienen te worden indien Europese wetgeving of andere internationale verplichting daartoe dwingen. Kan de regering ingaan op de vraag of de sanctie van nietigheid als bedoeld in lid 5 voortvloeit uit een Europese richtlijn? Zo niet, wat is de reden van deze sanctie?

Artikel 4:72, lid 3, onderdeel b en artikel 4:73, lid 3, onderdeel b Wft

In de Wfd was geen grondslag opgenomen om nadere regels te stellen met betrekking tot de objectieve analyse zelf (wel t.a.v. de informatieverstrekking over die objectieve analyse). Waarom is deze extra grondslag opgenomen, terwijl er sprake zou zijn van een beleidsneutrale overname van bestaande regels, zo vragen de leden van de VVD-fractie?

Artikel 4:73 Wft

Ligt het niet in de rede, zo vragen de leden van de VVD-fractie, om – overeenkomstig het bepaalde in artikel 4:72 lid 1 – de hier opgenomen informatieverplichtingen uitsluitend te laten gelden voor een bemiddelaar die met betrekking tot het aangeboden financiële product niet tevens optreedt als aanbieder, beleggingsonderneming, adviseur of (onder)gevolmachtigde agent?

Artikel 4:73, eerste lid, sub b Wft

Op welke wijze dient de bemiddelaar de consument te informeren over de beloning? Betreft dit de hoogte van de provisie en de verhouding tussen afsluit- en doorlopende provisie, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Artikel 4:74 Wft

In het derde lid van dit artikel is bepaald dat het eerste en tweede lid niet van toepassing zijn op hypothecaire kredieten, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Ligt het niet voor de hand om ook op andere zekerheidskredieten (zoals bijvoorbeeld effectenkrediet) van de toepassing van het eerste en tweede lid uit te sluiten?

Artikel 4:77 en 4:78 Wft

Kan niet gesteld worden dat beleggingsondernemingen reeds voldoen aan het hier gestelde, zodat zij van het toepassingsbereik van deze bepaling kunnen worden uitgezonderd, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:78 Wft

De leden van de VVD-fractie merken op dat het onduidelijk is door wie de informatieverstrekking moet geschieden en aan wie informatie moet worden verstrekt. Dit geldt ook voor de artikelen 4:22 en 4:61. Kan de regering hierop ingaan?

Artikelen 4:82 t/m 4:90 Wft

Deze afdeling 4.3.7 bevat een aantal specifieke bepalingen voor het verlenen van beleggingsdiensten, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Niet alle gedragsregels die thans zijn opgenomen zijn in het Bte 1995 zijn in de wet opgenomen (bijvoorbeeld gedragsregels met betrekking tot verstrekken van een effectennota of een kwartaalopgave bij individueel vermogensbeheer), daar waar bijvoorbeeld de verplichting een schriftelijke cliëntovereenkomst te sluiten wel in dit deel is opgenomen. Ook lijkt de cliëntprofielbepaling voor het verlenen van beleggingsdiensten anders dan het beheren van individueel vermogen en anders dan in het kader van de beperkte geschiktheidstoets niet te zijn opgenomen. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 4:82 Wft

Moet, teneinde – conform het bepaalde in de toelichting bij artikel 4:85 – een dubbele rapportagelast voor zogenaamde bankbeleggingsondernemingen te voorkomen, deze categorie van instellingen die een door DNB verleende vergunning hebben in lid 1 niet volledig van artikel 4:85 worden uitgesloten (in plaats van uitsluitend artikel 4:85 lid 1), zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 4:86 Wft

Dit artikel bevat een delegatiegrondslag om bij AMvB regels te stellen met betrekking tot de verplichting tot informatieverstrekking ten behoeve van toezicht op naleving van dit deel, zo zien de leden van de VVD-fractie. Gedacht wordt aan de artikelen 30 en 40 Bte 1995. De regel van artikel 4:86 biedt een grondslag tot het stellen van nieuwe regels – naast artikelen 30 en 40 Bte 1995 – bij AMvB. Volgens de sector is dit onwenselijk en zij menen dat deze bepaling betrekking moet hebben op specifieke onderwerpen. Mocht toch behoefte bestaan aan een dergelijke ongeclausuleerde bepaling, dan zou een dergelijk AMvB toch op zijn minst onderworpen moeten worden aan parlementaire controle. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 4:88 Wft

In lid 1 wordt gesproken over het voorkomen van belangenconflicten. Sluit het niet meer bij de realiteit aan om te spreken over het beheersen van belangenconflicten? In de toelichting bij dit artikel is opgenomen dat het beleid dat gericht is op het voorkomen van belangenconflicten onder meer kan bestaan uit het beschikbaar stellen van alle relevante informatie ten aanzien van de algemene aard of bronnen van bestaande of potentiële belangentegenstellingen, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Is het niet logisch dat deze openbaarmaking van (potentiële) belangen-

conflicten eerst aan de orde komt, voorzover de betreffende belangenconflicten niet kunnen worden voorkomen?

Artikel 4:89 Wft

In lid 2 van dit artikel wordt bepaald dat bij AMvB niet alleen nadere regels kunnen worden gesteld ten aanzien van de inhoud maar ook tot de vorm van de overeenkomst, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Gelet op hetgeen lid 1 dienaangaande reeds wordt bepaald bestaat er toch niet langer een reden om ook ten aanzien van de vorm van de overeenkomst nadere regels te kunnen stellen?

Artikel 4:90 Wft

De toelichting op dit artikel suggereert een monitoring- cq. aanpassingsplicht voor het cliëntenprofiel indien «er bij het beheer andere financiële instrumenten of markten in beeld komen dan bij aanvang van de relatie in beeld waren». Deze passage is onduidelijk. Op basis van het cliëntenprofiel wordt immers een beleggingsbeleid geformuleerd, op basis waarvan het individueel vermogensbeheer wordt gevoerd. Onduidelijk is hoe het in beeld komen van andere financiële instrumenten of markten zal nopen tot een verplichting tot aanpassing van het cliëntenprofiel zonder dat een cliënt daartoe zelf een verzoek doet. Kan de regering hierop ingaan, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

In de toelichting wordt gesproken over «advies aan de consument» en ingegaan op de kwestie of het cliëntenprofiel ook van toepassing is wanneer wordt geadviseerd. Los van de vraag of de aard van individueel vermogensbeheer met zich brengt dat gezegd kan worden dat ofwel nooit wordt geadviseerd ten aanzien van specifieke financiële instrumenten gezien het discretionair mandaat, of juist altijd wordt geadviseerd ten aanzien van deze financiële dienst zelf alsmede van het te hanteren beleggingsbeleid, is het gebruik van het begrip «adviseren» hier verwarrend. Het suggereert dat misschien andere bepalingen ten aanzien van adviseren wel van toepassing kunnen zijn en dat is juist niet het geval. Kan de regering hierop ingaan?

Het bepaalde in lid 1 sub c op grond waarvan de overwegingen die ten grondslag liggen aan het vermogensbeheer toe te lichten is nieuw en vloeit niet voort uit hetgeen thans bij of krachtens de Wte is bepaald. Wat is de noodzaak van deze administratieve lastenverzwaring? Waarom wordt niet toegelicht op welke wijze hieraan redelijkerwijze kan worden voldaan?

Artikel 4:91 Wft

Deze bepaling stamt uit de periode dat er nog sprake was van zelfregulering door de rechtsvoorgangers van Euronext, zo merken de leden van de VVD-fractie. Bestaat er nu deze zelfregulering een einde heeft genomen en de beurs in hoge mate een commerciële organisatie is geworden die in bepaalde opzichten in concurrentie kan treden met beleggingsondernemingen nog wel een noodzaak om deze bepaling te continueren?

Artikel 4:94 (idem 4:95) Wft

In dit artikel lijkt sprake te zijn van een verzwaring van de verplichtingen voor aanbieders ten opzichte van de Wfd die in strijd is met het beginsel van een beleidsneutrale overname van bestaande regels en die bovendien tot een – mogelijk aanzienlijke – extra administratieve belasting kan leiden. Op grond van de gewijzigde formulering ten opzichte van artikel 45 lid 1 Wfd kan een aanbieder die voor het eerst zaken doet met een bemiddelaar (of met een gevolmachtigde) niet langer volstaan met een eenvoudige

dige controle van het AFM-register om zich ervan te vergewissen dat die bemiddelaar (of gevolmachtigde) een vergunning heeft, zo constateren leden van de VVD-fractie. Hij moet zich er nu van vergewissen dat die bemiddelaar (of gevolmachtigde) niet handelt in strijd met de vergunningplicht, een ontheffing heeft, onder een grond voor uitzondering van de vergunningplicht valt of onder een vrijstelling valt. De eerste drie gegevens kunnen in het AFM-register worden teruggevonden zoals uit de toelichting op dit artikel blijkt. Afhankelijk van de inrichting van het register (drie afzonderlijke deelregisters, of één register op naam, waaruit alledrie gegevens in één oogopslag uit blijken) betekent deze uitgebreide controle-eis een beperkte tot een aanzienlijke toename van de administratieve belasting voor aanbieders. De controle of er sprake is van een vrijstelling levert in ieder geval wel een aanzienlijke extra belasting op. Uit de Wet blijkt niet dat een vrijstelling voor bemiddelaars (of gevolmachtigden) in het register wordt geregistreerd. Dit zou betekenen dat de aanbieder zelf een inhoudelijke toets zou moeten verrichten om na te gaan of er sprake is van een vrijstelling. Deze toegenomen belasting geldt evenzeer voor de verplichte jaarlijkse controle van de bemiddelaars (en gevolmachtigden) met wie de aanbieder zaken doet. Is de regering bereid deze t.o.v. de Wfd uitgebreide controleverplichting te heroverwegen en de controle te beperken tot een eenvoudige toets op de inschrijving in het AFM-register? Zo niet, kan de regering dan aangeven op welke wijze de extra administratieve lasten die voortvloeien uit deze verplichting worden gecompenseerd?

Artikel 4:100 Wft

De verwijzing in dit artikel is onjuist, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Artikel 1a:89 betreft gevolmachtigde agenten. Vermoedelijk wordt hier artikel 1a:93 mee bedoeld. Blijkens de toelichting vervangt deze bepaling artikel 41 NRgt 2002. Er zijn echter wel significante verschillen tussen het huidige artikel 41 NRgt 2002 en het nieuwe artikel 4:100 met name ten aanzien van het verschil in de reikwijdte van het verbod van artikel 41 NRgt 2002 respectievelijk artikel 4:100. Kan de regering hierop ingaan? Het bepaalde in lid 3 op grond waarvan geen beleggingsdiensten meer mogen worden verricht voor cliënten zal niet altijd in hun belang zijn en kan op gespannen voet komen te staan met de jegens de cliënten te betrachten zorgvuldigheid. Is het niet raadzaam om conform het bepaalde in artikel 4:94 een onderscheid te maken al naar gelang sprake is van het aangaan van nieuwe transacties dan wel het afwikkelen van reeds eerder aangegane transacties?

Hoofdstuk 5.1 Wft

In de prospectusrichtlijn wordt op verschillende plaatsen bepaald dat de Europese Commissie uitvoeringsmaatregelen kan treffen, zo constateren de leden van de VVD-fractie. In dit hoofdstuk is geen grondslag opgenomen om deze uitvoeringsmaatregelen te verwerken in de Nederlandse rechtsorde. Dit soort maatregelen is niet te beschouwen als organisatorisch of technisch van aard (zie bijvoorbeeld de artikelen 4 en 7 van de prospectusrichtlijn) en leent zich niet voor een regeling op het niveau van de toezichthouderregel. Kan de regering toelichten hoe deze uitvoeringsmaatregelen worden verwerkt in de Nederlandse rechtsorde? In hoofdstuk 5.1 wordt op diverse plaatsen wat betreft het gebruik van definities en begrippen afgeweken van de formuleringen uit de prospectusrichtlijn. Veelal is niet toegelicht dat en waarom is afgeweken van die formuleringen. Afwijkingen van formuleringen uit de prospectusrichtlijn vergroten de kans op onjuiste implementatie. Kan de regering toelichten wat de verhouding is tussen het begrip «verbonden onderneming» uit de prospectusrichtlijn en de begrippen «groepsmaatschappij» en «een in een

groep verbonden rechtspersoon of instelling» in hoofdstuk 5.1? Kan zij garanderen dat het begrip verbonden onderneming' uit de prospectusrichtlijn juist is geïmplementeerd? Is de regering van mening dat het begrip «verbonden onderneming» inhoudelijk overeenkomt met het begrip «groepsmaatschappij» of «een in een groep verbonden rechtspersoon of instelling»? Hoe verhoudt dit zich tot artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de prospectusrichtlijn waarin het begrip «entiteit die tot de groep van die uitgevende instelling behoort», wordt gehanteerd? Ook ten aanzien van het begrip «effect» hebben wij vragen. Kan de regering garanderen dat de definitie van «effect» in artikel 1:1 (die relevant is voor de reikwijdte van hoofdstuk 5.1) overeenkomt met de definitie van «effect» bedoeld in artikel 1, aanhef, punt a van de prospectusrichtlijn? De leden van de VVD-fractie vragen voorts of het uitzonderen van «appartementenrechten» in artikel 1:1, evenals «rechten van deelneming in een open-end beleggingsinstelling» betekent dat «appartementenrechten» en «rechten van deelneming in een open-end beleggingsinstelling» niet kwalificeren als «effect» in de zin van de Wft en of dit in overeenstemming is met de prospectusrichtlijn. Voorts vragen wij ons af of wij uit de definitie van «financieel instrument» waarbij naast «effect» «geldmarktinstrumenten» en «rechten deelneming in een open-end beleggingsinstelling» apart worden genoemd moeten afleiden dat «geldmarktinstrumenten» en «rechten van deelneming in een open-end beleggingsinstelling» niet kwalificeren als «effect». Hoe verhoudt dit zich tot de definitie van effect in artikel 1:1? De prospectusrichtlijn sluit «geldmarktinstrumenten met een looptijd van minder dan twaalf maanden» uit van het begrip «effect». Wel biedt artikel 2, lid 1 van de prospectusrichtlijn de mogelijkheid om nationale regels te stellen ten aanzien van geldmarktinstrumenten. Moet artikel 5:1 zo worden gelezen dat voor geldmarktinstrumenten ook een prospectusplicht geldt? Strookt dit met het «level playing field» indien andere lidstaten er niet voor kiezen geldmarktinstrumenten met een looptijd van minder dan twaalf maanden te onderwerpen aan een prospectusplicht? Artikel 1, lid 2, onderdeel b t/m f, van de prospectusrichtlijn bepaalt dat bepaalde categorieën effecten buiten de reikwijdte van de richtlijn vallen. Kan de regering toelichten of en waar dit artikel uit de richtlijn is verwerkt in de Wft? In artikel 1, lid 3, van de prospectusrichtlijn wordt de mogelijkheid geboden dat voor de buiten de richtlijn vallende categorieën effecten niettemin de mogelijkheid bestaat om toch een prospectus op te stellen. Deze mogelijkheid lijkt niet in hoofdstuk 5:1 te zijn overgenomen. Kan de regering hier op ingaan? Kan zij toelichten hoe in dit verband artikel 1:2 van de Wft zich verhoudt tot prospectusrichtlijn? Artikel 1:2 lijkt immers een prospectusplicht te introduceren voor de buiten de richtlijn vallende categorieën effecten. In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat voor een deel van de «niet-prospectusrichtlijn effecten» geen regeling meer bestaat in de Wft. Kan de regering aangeven welke categorie het betreft en wat dit nu betekent voor de prospectusplicht ten aanzien van die categorie effecten? In hoofdstuk 5.1 komt op enkele plaatsen (bijvoorbeeld in artikel 5:21) nog het begrip «effecteninstelling» voor in plaats van «beleggingsonderneming». Kan de regering dit verklaren, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 6 van de prospectusrichtlijn geeft bepalingen over de aansprakelijkheid voor het prospectus. De wetgever heeft het niet nodig gevonden om deze bepalingen te implementeren. Echter, in het richtlijn-artikel zijn bepalingen opgenomen die niet zonder meer uit het Nederlandse civiele recht volgen. Zo dient de bepaling dat een persoon niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de samenvatting naar onze mening uitdrukkelijk in de nationale wetgeving te worden opgenomen, aangezien dit niet zonder meer uit de Nederlandse rechtsorde volgt. Kan de regering hierop ingaan?

Deelt de regering het standpunt dat in de aanhef van dit artikel de zinsnede «In afwijking van artikel 1:1» moet worden opgenomen, bij gebreke waarvan in dit artikel het begrip «aanbieden» in artikel 1:1 moet worden gelezen? Hoewel de leden van de VVD-fractie voorstander zijn om in dit hoofdstuk het begrip «aanbod» te gebruiken in plaats van «voorstel» (zie de definitie van aanbieden in artikel 1:1) levert dit een consistentieprobleem op. In de toelichting op de begrippen «voorstel» respectievelijk «aanbod» in artikel 5:1 wordt verwezen naar het BW-begrip «aanbod». Echter, in de toelichting op het begrip «voorstel» wordt aangegeven dat daaronder geen uitnodiging tot het doen van een aanbod wordt begrepen, terwijl in de toelichting op het begrip aanbod in artikel 5:1 wordt aangegeven dat dat nou juist wel de bedoeling is. Dit is verwarrend, vooral in relatie tot artikel 5:70 waar het begrip «openbaar bod» wordt gedefinieerd en waar anders dan in hoofdstuk 5.1 de uitnodiging tot het doen van een aanbod wel expliciet in de tekst van het artikel is opgenomen. Kan de regering hierop ingaan?

In de toelichting bij dit artikel is opgenomen dat het moet gaan om het aan één of meerdere personen doen van een voldoende bepaald aanbod tot het kopen of anderszins verkrijgen van effecten, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Hiermee komt niet alleen aan het onderdeel «aan het publiek» geen enkele zelfstandige betekenis meer toe, doch zulks wijkt ook af van de toelichting bij artikel 5:3 waarbij de navolgende zin is opgenomen: «In dit verband wordt nog eens opgemerkt dat een aanbieding van effecten aan één persoon niet onder het verbod van artikel 5:2 valt.» Brengt het voorgaande niet met zich mee dat de toelichting bij artikel 5:1 op dit punt zal moeten worden aangepast?

Artikel 5:1, aanhef en onderdeel c «aanbiedingsprogramma» Wft

Kan de regering ingaan op de vraag of onder het aanbiedingsprogramma vallende effecten, «warrants» mede worden begrepen, zoals voorzien in de prospectusrichtlijn, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:1, aanhef en onderdeel f Wft

In dit hoofdstuk wordt voor het begrip «groep» verwezen naar het BW, maar dit wordt niet gedaan voor het begrip «groepsmaatschappij» (eveneens een begrip dat in het BW wordt omschreven), zo constateren de leden van de VVD-fractie. Kan de regering hier op ingaan? Kan de regering toelichten wat het verschil is tussen de in dit hoofdstuk gehanteerde begrippen «groepsmaatschappij» en «een in een groep verbonden rechtspersoon of instelling»?

De prospectusrichtlijn definieert het begrip «basisprospectus». In hoofdstuk 5.1 wordt dat niet gedaan. Kan de regering toelichten of zij van mening is dat het begrip basisprospectus voldoende duidelijk maakt wat dat is?

Artikel 5:2, goedgekeurd Wft

De richtlijn definieert het begrip «goedkeuring», waarschijnlijk omdat de betekenis afwijkt van wat in het normale spraakgebruik onder goedkeuring wordt verstaan. In dit hoofdstuk is geen definitie opgenomen, maar wordt in de toelichting beschreven wat onder goedkeuring moet worden verstaan, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Dit lijkt een minder juiste oplossing, omdat in de Wft op meerdere plekken het begrip goedkeuring wordt gehanteerd, maar dan in een afwijkende betekenis (te weten in de zin van wat normaal gesproken onder goedkeuring wordt verstaan). Kan de regering hierop ingaan?

Dient aan het slot van lid 2 sub d «en» niet «of» te zijn, aangezien het gaat om alternatieve mogelijkheden in plaats van cumulatieve voorwaarden, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:3 Wft

De prospectusrichtlijn kent twee soorten «vrijstellingen». In de eerste plaats bepaalt artikel 1, lid 2, van die richtlijn dat de richtlijn niet van toepassing is op bepaalde categorieën effecten. Verder bepalen de artikelen 3 en 4 van de richtlijn dat de prospectusplicht niet van toepassing is op bepaalde effecten. In hoofdstuk 5.1 lijken alleen de vrijstellingen van de prospectusplicht te zijn verwerkt, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Deze leden vragen waar in de Wft artikel 1, tweede lid, van de richtlijn is geïmplementeerd. Artikel 5:4 lijkt daartoe geen grondslag te bieden, aangezien dat artikel de mogelijkheid biedt om vrijstelling van artikel 5:2 te geven, en dat is een vrijstelling van de prospectusplicht. Ook artikel 1:2 van de Wft biedt naar onze mening geen soelaas, aangezien in dat artikel hoofdstuk 5.1 wel van toepassing wordt geacht. Kan de regering hierop ingaan?

Dient aan het slot van sub g «en» niet «of» te zijn, aangezien het gaat om alternatieve mogelijkheden in plaats van cumulatieve voorwaarden, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:3 lid 1 sub b:

Kan de regering aangeven waarom in dit lid niet weergegeven is dat de honderd personen grens geldt «per lidstaat», zoals thans in de wet is opgenomen en gelijk de prospectusrichtlijn, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:3, lid 1, sub c Wft

Hoe is het bedrag van 50 000 euro vastgesteld? Wordt dit bedrag geïndiceerd, zo willen de leden van de PvdA-fractie weten.

Artikel 5:4, lid 2 Wft

Heeft de regering reeds enige lessen getrokken t.b.v. de regels ter vorming van machtsmisbruik als gevolg van verwarring en onduidelijkheid die momenteel bestaat bij diverse beursgenoteerde ondernemingen door instructies van de AFM over persuitingen en het recente stopzetten van beursnoteringen? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet? Hoe komt het dat er zoveel onduidelijkheid is, zo informeren de leden van de PvdA-fractie. Het voorbereiden en instellen van een collectieve garantieregeling (CGR) bij een beursgenoteerde financiële instelling is koersgevoelige informatie. Hoe is het publicatiebeleid en hoe zijn de publicatiebevoegdheden van beide toezichthouders?

Hoe is de voortgang van één loket voor financiële geschillen? Is de Consumentenbond er ook mee akkoord, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Artikel 5:4, aanhef, onderdeel h, onder 5 Wft

Dient in dit artikel onderdeel niet «toezichthouder» te worden vervangen door «Autoriteit Financiële Markten» of is ook De Nederlandsche Bank N.V. hier bedoeld, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:5 Wft

De leden van de VVD-fractie verwijzen naar hun eerdere opmerkingen bij het voorgestelde artikel 5:3. Volgens de toelichting op artikel 5:5 wordt

beoogd om hiermee de vrijstelling voor het aanbieden van effecten aan het publiek die deel uitmaken van een aanbieding waarbij de totale tegenwaarde minder dan 2,5 miljoen euro bedraagt op te nemen. Deze leden begrijpen niet waarom voor deze vrijstelling een aparte ministeriële regeling nodig is en zien hiertoe ook geen noodzaak aangezien de prospectusrichtlijn uitgaat van maximumharmonisatie. Deze leden hebben een voorkeur voor het op wetsniveau opnemen van alle vrijstellingen (en de buiten de reikwijdte van de richtlijn vallende categorieën effecten). Kan de regering hierop ingaan? Genoemde leden vragen waarom niet in artikel 5:9 is opgenomen dat het gaat om standaarden voor de informatievoorziening die van IOSCO afkomstig zijn, maar in de toelichting wel. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 5:9a Wft

Door niet aan te sluiten bij de richtlijnbevestiging waarop dit artikel is gebaseerd leidt dit artikel ertoe dat de termijn binnen welke de Autoriteit Financiële Markten de kennisgeving van haar besluit tot goedkeuring van het prospectus langer kan zijn dan de termijn die geldt op de grond van de richtlijn. Dit is naar de mening van de leden van de VVD-fractie ontoelaatbaar omdat de richtlijn uitgaat van maximumharmonisatie. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 5:13, eerste lid Wft

Kan de regering toelichten waarom in dit artikel het woord «plichten» is opgenomen, terwijl dit niet is opgenomen in artikel 5, lid 1 van de prospectusrichtlijn, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:14 Wft

Artikel 5, tweede lid, laatste alinea van de prospectusrichtlijn biedt de mogelijkheid om geen samenvatting op te nemen. Waar in de Wft is die bepaling geïmplementeerd? De leden van de VVD-fractie vragen waar in de Wft artikel 8, onderdeel b, van de prospectusrichtlijn is geïmplementeerd. Naar de mening van de genoemde leden is het niet altijd duidelijk of in hoofdstuk 5:1 «een gereglementeerde markt» of «een gereglementeerde markt in Nederland» (zoals omschreven in artikel 1:1) wordt bedoeld. Dit is vooral het geval door de soms afwijkende begrippen in dit hoofdstuk (bijv. «een in Nederland gelegen of functionerende gereglementeerde markt»). Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 5:23 Wft

Welke lessen heeft de regering getrokken uit het debacle van World Online met betrekking tot informatieverplichtingen ná goedkeuring van het prospectus? Kan de regering daarbij met name ook ingaan op de mogelijkheid van onduidelijke informatie in het prospectus? De leden van de PvdA-fractie vragen of Nederland afwijkt ten aanzien van andere EU-landen ten aanzien van de prospectusrichtlijn?

Artikel 5:26 Wft

Kan van het bepaalde in lid 4 van dit artikel ook gebruik worden gemaakt indien de gereglementeerde markt in de andere lidstaat slechts over een vergunning beschikt om beleggingsdiensten te mogen aanbieden? Indien de voorafgaande vraag bevestigend wordt beantwoord, hoe wordt dan het gelijke speelveld gewaarborgd met soortgelijke vanuit Nederland opererende activiteiten, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:28 Wft

Klopt het dat in de laatste volzin van lid 2 het gedeelte «kunnen, in afwijking van de vorige volzin,» moet worden geschrapt? In de laatste zin van de toelichting wordt gesproken over een voorgenomen subdelegatie van een bevoegdheid tot het stellen van regels aan de AFM, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Hoe wordt gewaarborgd dat het hier slechts om onderdelen van technische of organisatorische aard zijn zal gaan?

Artikel 5:38 Wft

In de toelichting bij dit artikel is opgenomen dat de juridische titel op grond waarvan men de beschikking verkrijgt of verliest over aandelen of stemmen niet relevant is, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Vervolgens wordt als voorbeeld onder meer genoemd de vestiging van een pandrecht op aandelen. In geval van verpanding van aandelen wordt toch niet de beschikking over aandelen verkregen en wordt toch slechts het stemrecht verkregen indien dat bij de vestiging van het pandrecht is bepaald?

Artikel 5:39 Wft

Wordt voldoende onderkend dat de hierin opgenomen meldingsplicht die niet het gevolg is van eigen handelen doch van een noemerwijziging die er in resulteert dat een drempelwaarde wordt bereikt zeer hoge nalevingsslasten met zich meebrengt, zo vragen de leden van de VVD-fractie. De termijn van vier handelsdagen na de verwerking van de noemerwijziging in het register vereist dat in beginsel dagelijks het register moet worden geraadpleegd. Kan niet gedacht worden aan een ICT-ondersteunde oplossing waarbij in geval van een noemerwijziging automatisch door de AFM een bericht wordt gezonden aan alle in haar register opgenomen houders van meldingsplichtige belangen en/of stemmen om hen hierover te informeren met het verzoek om te bezien of dit het doen van een nieuwe melding nodig maakt?

Artikel 5:45 Wft

Is het, teneinde het ontstaan van dubbele meldplichten (zowel door de economisch belanghebbende als de juridisch gerechtigde) te voorkomen niet raadzaam, om bij leden 4 tot en met 6 te bepalen dat de in deze bepalingen genoemde derde wordt geacht niet te beschikken over aandelen of stemmen (zoals daarin ook in lid 7 wordt voorzien), zo vragen de leden van de VVD-fractie. Deze vraag is van overeenkomstige toepassing op het bepaalde in lid 9 met dien verstande dat daar in plaats van «derde» de «volmachtgever» moet worden gelezen.

Artikel 5:46 Wft

In lid 2 sub b en in lid 3 wordt het verlenen van een uitzondering op de meldingsplicht onder meer gekoppeld aan het dan niet overschrijden van een drempelwaarde van 5%. Dit roept bij de leden van de VVD-fractie de vraag op hoe de betreffende belangen zich verhouden tot de belangen die door de betreffende meldingsplichtige financiële ondernemingen uit anderen hoofde worden gehouden. Zou het niet beter zijn om deze uitzonderingen toe te staan ongeacht de hoogte van de betreffende kapitaalbelangen en de daaraan verbonden stemmen?

In de toelichting bij het derde lid is opgenomen dat de genoemde termijn van twee weken gaat lopen vanaf de datum waarop het daartoe bevoegde orgaan van de uitgevende instelling de benoeming heeft verricht. Hoe kan een bestuurder of commissaris redelijkerwijze aan deze verplichting voldoen indien hij eerst later in kennis wordt gesteld van het betreffende besluit tot benoeming, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Hoofdstuk 5.4

Op veel plaatsen in de memorie van toelichting bij dit hoofdstuk 9 wordt aangegeven dat de terminologie is gewijzigd teneinde beter aan te sluiten bij de Richtlijn Marktmisbruik. Het betreft wijzigingen ten opzichte van de kort geleden in werking getreden Wet marktmisbruik die juist diende ter implementatie van genoemde richtlijn (een wetsvoorstel waaraan jaren is gewerkt teneinde zo veel mogelijk bij de richtlijn aan te sluiten). Nu de wijziging van de terminologie een uitbreiding en verzwaring betekent ten opzichte van de zojuist in werking getreden Wet Marktmisbruik, rijst de vraag of hier wel sprake is van beleidsneutraal overnemen van wetgeving en een goede motivering daarvan. Kan de regering hier op ingaan, zo vragen de leden van de VVD-fractie?

Artikel 5:53, lid 3 Wft

De definitie van «aanbieder» komt niet voor in de Wet toezicht effectenverkeer (Wte 1995), zoals gewijzigd door implementatie van de Wet marktmisbruik, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Het begrip «aanbieder» komt terug in de artikelen 5:59, lid 7 en 5:60, lid, sub a. In het eerste geval lijkt het gebruik ervan wel overeen te stemmen met het overeenkomstige Wte artikel (artikel 47), in het tweede geval niet. Het hanteren van een definitie van aanbieder die afwijkt van de definitie van aanbieder in hoofdstuk 5.1 (Regels voor aanbieden van effecten) werkt bovendien verwarring in de hand. Kan de regering hier op ingaan?

Artikel 5:53 lid 6 sub a Wft

Er lijkt overlap te bestaan tussen het eerste deel van de definitie en artikel 5:64 lid 2 sub a waarnaar wordt verwezen. De leden van de VVD-fractie stellen voor om «een onafhankelijk analist, een beleggingsinstelling ... werkzame natuurlijke persoon, als» te vervangen door «de personen, bedoeld in artikel 5:64, tweede lid, (aanhef) onder a».

Artikel 5:55 Wft

Waarom is geen uitvoering gegeven aan het advies van de Raad van State d.d. 11 augustus 2005 met betrekking tot het Besluit marktmisbruik om in de wet een grondslag op te nemen voor het verlenen van een ontheffing c.q. tijdelijke vrijstelling ten aanzien van een categorie transacties of handelsorders waarvan de AFM de minister van Financiën wil gaan adviseren of heeft geadviseerd deze uit te zonderen van het verbod zoals thans opgenomen in lid 1 van dit artikel? Het zal duidelijk zijn, zo merken de leden van de VVD-fractie op, dat het niet voorzien in de mogelijkheid tot het verlenen van een ontheffing c.q. tijdelijke vrijstelling tot een onaanvaardbare vorm van rechtszekerheid zal leiden.

Artikel 5:56 lid 1 sub c Wft

Hierin komen de woorden «met uitzondering van» voor terwijl hier eerst «niet zijnde» stond hetgeen veel duidelijker was, zo constateren de leden

van de VVD-fractie. Kan de regering aangeven waarom deze wijziging is aangebracht?

Artikel 5:59 lid 2 en lid 7, artikel 5:60 lid 1 sub a en lid 210, artikel 5:61 lid 1, artikel 5:62 lid 1, artikel 5:64 lid 1 en lid 211, artikel 5:6512 en artikel 5:6613: in al deze artikelen zijn belangrijke wijzigingen (of soms een totaal nieuwe tekst!) opgenomen zonder dat daarvoor een motivering is opgenomen in de memorie van toelichting. De algemene motivering van aansluiting bij de Richtlijn marktmisbruik gaat in elk geval voor deze artikelen niet op, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Kan de regering voor ieder artikel(lid) apart aangeven waarom is afgeweken van de zojuist ingevoerde Wet marktmisbruik en waarom dit niet is toegelicht?

Artikel 5:59 lid 1 Wft

In de Richtlijn marktmisbruik noch in de uitvoeringsrichtlijnen is een grondslag te vinden voor de openbaarmakingsverplichtingen van nog niet uitgeven financiële instrumenten, zo zien de leden van de VVD-fractie. Een praktisch bezwaar is dat het ons bijzonder lastig voorkomt om te voldoen aan de openbaarmakingsverplichtingen voor financiële instrumenten die nog niet uitgegeven zijn en nog niet toegelaten zijn tot de handel op een gereguleerde markt. Artikel 5:59 lid 7, artikel 5:60 lid 1 sub a en artikel 5:65: Door op te nemen dat de verplichting tot het bijhouden van een insider list, een verplichting tot het melden van transacties respectievelijk het opstellen van een reglement ook geldt voor uitgevende instellingen die partij zijn als aanbieder bij, kort gezegd, toegelaten financiële instrumenten, wordt de reikwijdte uitgebreid tot niet toegelaten financiële instrumenten, nu de definitie van aanbieder in artikel 5:53 lid 3 onder b slaat op het aanbieden van niet-toegelaten financiële instrumenten. Kan de regering bevestigen dat de zinsneden «bedoeld in die onderdelen» en «bedoeld in dat onderdeel» tot doel hebben de reikwijdte van lid 7 te beperken tot financiële instrumenten die tot de handel op een gereguleerde markt zijn toegelaten of waarvoor toelating tot die handel is aangevraagd?

Moet de verwijzing in lid 7 naar artikel 5:56 lid 1 niet een verwijzing naar artikel 5:53 lid 1 zijn, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Hoofdstuk 5.5

In weerwil van wat in paragraaf 7.7 van de Algemene toelichting wordt aangegeven worden in hoofdstuk 5.5 wel degelijk inhoudelijke wijzigingen opgenomen ten opzichte van het huidige regime voor openbare biedingen in de Wte 1995. In de toelichting op artikel 5:70 wordt uitgebreid ingegaan op één inhoudelijke wijziging. Dit blijkt echter niet de enige inhoudelijke wijziging te zijn. Voorts zijn bepalingen redactioneel anders geformuleerd, maar is dit niet of nauwelijks toegelicht, ook niet daar waar wel degelijk een inhoudelijke wijziging is beoogd. Kan de regering hierop ingaan, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:60 lid 2 Wft

Heeft een gelieerde derde een zelfstandige vrijstelling in geval de hoofdmeldingsplichtige zelf geen transacties verricht maar de gelieerde derde wel? Artikel 5:61 lid 2: Heeft de meldingsplichtige een correctiemogelijkheid indien naar zijn mening onjuiste gegevens door de AFM worden opgenomen? In de toelichting wordt vermeld dat de AFM een inspanningsverplichting heeft wat betreft de juistheid en volledigheid van de gegevens opgenomen in het register. Dit strookt niet met de zelfstandige correctiemogelijkheid die de AFM is gegeven in lid 2 van dit artikel,

zo constateren de leden van de VVD-fractie. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 5:62 Wft

Dit artikel gaat over «werkzaamheden verrichten terzake van» waar de Wte 1995 het heeft over «bemiddelen» en de richtlijn Marktmisbruik (artikel 6, lid 9) over «tot stand brengen», zo lezen de leden van de VVD-fractie. Mogelijk is geen inhoudelijk verschil bedoeld (de term «bemiddelen» is reeds op andere wijze gedefinieerd in de Wft en daarom niet beschikbaar voor gebruik in dit artikel) maar dan is het wenselijk als de toelichting dat duidelijk aangeeft dan wel dat een ander begrip wordt gebruikt dan bemiddelen. Werkzaamheden verrichten is ruimer dan bemiddelen (zoals opgenomen in artikel 47c Wte 1995). De toelichting spreekt ook van «bemiddelen». Kan de regering hierop ingaan? In lid 1 wordt in afwijking van hetgeen thans is bepaald in artikel 47c Wte 1995 in plaats van «bemiddelt» gesproken over «werkzaamheden verricht». Deze wijziging wordt in de toelichting niet nader verklaard. Wat is de reden van deze wijziging en wordt daarmee een inhoudelijke wijziging beoogt, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Aannemende dat het slechts de bedoeling is om aan te sluiten bij de gewijzigde terminologie van de Wft ten opzichte van de Wte 1995 (waarin wordt gesproken over het verlenen van beleggingsdiensten in plaats van effectenbemiddeling en vermogensbeheer) zou het dan niet juist zijn om te spreken over: «het als tussenpersoon anders dan op grond van een overeenkomst inzake het beheren van individueel vermogen werkzaam zijn bij de totstandkoming van transacties in financiële instrumenten»?

Artikel 5:63, lid 2 Wft

Dit artikel bevat een strafrechtelijke vrijwaring voor de meldende instelling (en naar aan te nemen: diens betrokken medewerkers). De vrijwaring is in dubbel opzicht beperkt, en wel tot (i) tenlasteleggingen op grond van de artikelen 5:56 en 5:58 en (ii) gegevens en inlichtingen verstrekt op grond van artikel 5:62. Deze beperkingen zijn niet terug te vinden in Uitvoeringsrichtlijn 2004/72, artikel 11, lid 3: daar is sprake van «generlei aansprakelijkheid». In de Wet Melding ongebruikelijke transacties komt een vergelijkbare bepaling voor (de Memorie van Toelichting bij de Wet marktmisbruik verwijst daarnaar) die tot dezelfde kritiek heeft geleid. De toelichting bij de Wft doet er hier het zwijgen toe. Kan de regering hierop ingaan, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:64 Wft

Is reclame voor een beleggingsinstelling te kwalificeren als een aanbeveling ex artikel 5:64 Wft? Zijn de inhoudsvoorschriften voor zo'n aanbeveling op de reclame van toepassing, zo vragen de leden van de VVD-fractie. In de leden 5 en 6 wordt gesproken over een uitbrenger van een beleggingsaanbeveling, hetgeen afwijkt van de huidige tekst van artikel 47e Wte 1995. Deze wijziging wordt in de toelichting niet nader gemotiveerd, zo constateren de leden van de VVD-fractie. Is het niet juist, aangezien deze bepalingen toezien op het verspreiden van beleggingsaanbevelingen die door een derde zijn uitgebracht, om te spreken over een verspreider van een beleggingsaanbeveling in plaats van een uitbrenger van een beleggingsaanbeveling?

Artikel 5:64 lid 2 sub b en c Wft

De leden van de VVD-fractie vragen wat het verschil is tussen «andere dan de in onderdeel a bedoelde personen» (lid 2 sub b) en «een ieder die niet

in het kader van de uitoefening van zijn beroep of bedrijf..» (lid 2 sub c). In de Uitvoeringsrichtlijn Aanbevelingen (2003/125/EG) worden in artikel 1 lid 4 sub b en c slechts twee categorieën onderscheiden: 1. onafhankelijke analist, beleggingsonderneming, kredietinstelling, ander persoon van wie de hoofdactiviteit bestaat in het doen van aanbevelingen of in het kader van een arbeidscontract of anderszins voor hen werkzame natuurlijke persoon en 2. andere dan onder 1 genoemde personen. In de transponeringstabel staat achter artikel 5:53, lid 4 Wft als corresponderend artikel uit de Wte 1995 artikel 45a, onder 2 vermeld. Deelt de regering het standpunt dat dit artikel 45a, onder 1 Wte 1995 moet zijn?

Artikel 5:65 Wft

Is het niet juister, aangezien het reglement waarop deze bepaling toeziet betrekking heeft op transacties die op grond van het bepaalde in artikel 5:60 lid 1 moeten worden gemeld, om in de tekst van dit artikel met zoveel woorden te bepalen dat uitsluitend een reglement hoeft te worden vastgesteld voorzover de betreffende uitgevende instelling aandelen of financiële instrumenten waarvan de waarde mede wordt bepaald door de waarde van deze aandelen heeft uitgegeven, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:66 Wft

In de toelichting bij dit artikel wordt verwezen naar het tweede lid, terwijl deze bepaling maar uit één lid bestaat. Naar welke bepaling wordt een verwijzing beoogd, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:68 Wft

In het bepaalde in lid 1 sub b wordt gesproken over «... belangenverstrengeling die te maken heeft met transacties in financiële instrumenten voorkómt». Zou het niet juister zijn om te spreken over «beheerst» in plaats van «voorkomt», zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:70 Wft

De leden van de VVD-fractie vragen waarom de definities van «openbaar bod» en «bieder» niet in artikel 1:1 worden opgenomen. Deze begrippen komen niet alleen in hoofdstuk 5.5 voor (zie bijvoorbeeld het hoofdstuk betreffende marktmisbruik). Naar onze mening biedt opname van deze begrippen in artikel 1:1 meer flexibiliteit voor de toekomst en draagt het bij aan een meer toekomstbestendige Wft. Deze leden zijn overigens van mening dat dit geldt voor meerdere begrippen die in de bijzondere hoofdstukken zijn opgenomen. Kan de regering hierop ingaan? De sector vraagt zich af of het begrip «openbare mededeling» evenals nu het geval is pas op het niveau van de AMvB wordt ingevuld. Genoemde leden achten dit onwenselijk en geven er de voorkeur aan dat definities zoveel mogelijk op wetsniveau worden ingevuld. Kan de regering hierop ingaan?

In artikel 5:70, onderdeel a Wft

Hierin is naast een verwijzing naar het begrip «aanbod» in het BW expliciet opgenomen de «uitnodiging tot het doen van een aanbod». De leden van de VVD-fractie vragen of een inhoudelijk verschil is beoogd ten opzicht van de definitie van «aanbieden van effecten aan het publiek» in artikel 5:1? In dat artikel wordt namelijk aanbod niet verwezen naar aanbod in de zin van het BW. Kan de regering de verschillen ten opzichte van het voorgestelde artikel 5:1 toelichten?

Artikel 5:71, tweede lid Wft

Het verdient de voorkeur dat in lid twee de delegatiegrondslag wordt geclausuleerd en wordt aangegeven waar de regels die bij AMvB zullen worden opgenomen betrekking op hebben. Nu is dat niet op voorhand duidelijk. Voorts is deze bepaling ten opzichte van de Wte 1995 redactioneel gewijzigd (toevoeging door of namens hem gedane), maar is dit niet toegelicht. Kan de regering toelichten of deze wijzigingen ook inhoudelijke wijzigingen met zich brengen, zo vragen de leden van de VVD-fractie?

Artikel 5:71, derde lid Wft

Deze bepaling is redactioneel gewijzigd ten opzichte van de daarmee corresponderende bepaling uit de Wte 1995. Niet is toegelicht waarom dit is gedaan, zo merken de leden van de VVD-fractie op. Deze leden achten hier een toelichting van belang, omdat in dit artikellid de clausulering in de delegatiegrondslag (met het oog op een adequate functionering van de effectenmarkten of de positie van de beleggers op die markten) is komen te vervallen ten opzichte van de Wte 1995. Hierdoor is het bereik van de regels die bij AMvB kunnen worden gesteld verruimd. Kan de regering hierop ingaan?

Artikel 5:71, vierde lid Wft

Ook deze bepaling wijkt qua redactie af van de huidige tekst uit de Wte 1995. Er is namelijk gekozen voor een andere voorhangprocedure dan de huidige procedure. Hoewel wij dit op zichzelf niet betreuren, is ook hier de toelichting summier en wordt niet aangegeven wat de achterliggende reden en de eventuele gevolgen van de wijziging zijn. Kan de regering hierop ingaan, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

Artikel 5:72 Wft

Wat dient onder «soort» te worden verstaan, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Vooral omdat in hoofdstuk 5:1 «categorie of klasse» wordt gehanteerd.

De voorzitter van de vaste commissie voor Financiën,
Tichelaar

De wnd. griffier van de commissie,
Vente